

MARTTI LUTHER

Lohdutus kuolemaa vastaan

Saaran esikuva on verrattavissa puhetaidon näytteeseen: se vetää, houkuttelee ja suostuttaa halveksimaan kuolemaa. Sakramentti taas tekee ja vaikuttaa ruumiissani sen, mikä on tapahtunut Aabrahamille ja monille pyhille, jotka on herätetty eloon.

Siispä esikuvia ei pidä torjua, sillä ne puhuvat ihanaa puhetaidon kieltä. Mutta kun Kristuksen esikuva on samalla sakramentti, sillä on vaikutuksensa meissä, eikä se vain opeta niin kuin isien esikuvat. Se toteuttaa sen, mistä se opettaa, antaa elämän, ylösnousemuksen ja vapautuksen kuolemasta.

Pyhien esimerkit opettavat, että meidän on kuoltava ja vakuuttavat meitä kestäämään kuoleman tyynin mielin. Sen lisäksi Kristuksen esikuva opettaa seuraavaa: Nouse, olet elävä kuolemassa, sinun mätänemisesi muuttuu aurinkoakin kirkaammaksi ja loistavammaksi. Koska hän on sakramentti, joka todistaa meille antaen meille varmuuden, se ei vain opeta ja neuvo, vaan tiukasti todistaa ja päät-

teele, että Kristuksen kuolema lahjoittaa meille elämän.

Ne, jotka ovat heikkoja, joilla on arka omatunto, tekevät siis oikein siinä, että luovat katseensa pyhien esikuviin vahvistaakseen itseään niillä ja herättääkseen itsessään yhä enemmän uskoa. Tulee kuitenkin muistaa se, mikä Kristuksen esikuvassa jää pois, se, että hänet raadeltiin ja runneltiin ruumiilliseen häpäisyyn asti, ei kuitenkaan kunniaa häneltä vieden, ja se tuli täysin maksetuksi ja täytetyksi ristillä ja puutarhassa. Mutta jos joku olisi nähnyt sen hirvittävän tuskan ja hengen sekä sielun ahdistuksen, minkä hän tunsu puutarhassa, hän olisi sanonut: Ah, kuinka kunniakas oli Aabrahamin ja Saaran kuolema verrattuna Kristuksen ristiin. Se siis, mikä ruumiillisesti jäi puuttumaan, täyttyi hengessä.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24, Hämeenlinna 2005, s. 355-356. Suomennos Heikki Koskenniemi. Otsikko toimituksen

Oikeudellinen sopimus vai käytäntö?

Yhteiskunnassamme on julkisuutta saanut keskustelu samaa sukupuolta olevien pariin asemasta ja heidän suhteensa siunaamisesta. Kristillinen kirkko on vanhastaan torjunut samaa sukupuolta olevien seksuaalisen yhteyden. Näin sen tulee tehdä vastakin. Raamattu sanoo selvästi: *“Älä maa- kaa miehenpuolen kanssa, niinkuin naisen kanssa maataan; se on kauhis- tus.”* (3 Moos. 18:22) Tämän Vanhan liiton säädöksen Uusi testamentti vahvistaa mm. Roomalaiskirjeen 1. luvussa.

Homoseksuaalisuuden enenevä hyväksyntä ei ole tullut kuin salama kirkkaalta taivaalta. Sitä on edeltänyt erityisesti muutaman viime vuosikymmenen aikana voimakas hyökkäys avioliiton pyhyyttä kohtaan. Yksi merkittävä osa tätä asiaa on se, että nykyään suuri osa nuorista asuu avosuhteessa joko pitkiä aikoja tai lyhyemmän jakson ennen avioliiton solmi- mista.

Avioliiton ja avosuhteen yksi merkittävä ero on niiden sitovuudessa. Avioliitto on oikeudellinen toimenpide, josta seuraa puolisoille tiettyjä oi- keuksia ja velvollisuuksia. Avosuhte sen sijaan ei sido osapuolia toisiinsa. Siitä ei seuraa esimerkiksi perimysoikeutta. Pitkäkin avosuhte päättyy sil- lä hetkellä, kun toinen päättää lähteä. Avosuhdetta voi pitää käytäntönä, johon ei tarvita kovin vakavia perusteita ja josta voidaan luopua vähäisistäkin syistä.

Onko Jumalan sanan nojalla väliä, perustuuko miehen ja naisen yhteiselämä vakavaan oikeudellisesti pätevään liittoon vai onko kyseessä vapaamuotoinen yhteiselämä, joka ei sido kumpaakaan osapuolta? Näillä asioilla on suuri ero. Raamattu osoittaa selvästi, että avioliitto on julkinen asia. Miehen kannalta se merkitsee erottautumista vanhemmista ja liittymistä vaimoon. (1 Moos. 2:24: *“Mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liityköön vaimoonsa, ja he tulevat yhdeksi lihaksi.”*) Oikein tapahtuessaan tämä luopuminen merkitsee sovussa ja yhteisymmärryksessä miehen siirtymistä vanhempien holhouksen piiristä yhteiseen elämään vaimon kanssa. Side vanhempiin on tarkoitettu säilyväksi koko elämän ajan. Myös vaimon kannalta on tärkeää, että avioliittoon meneminen tapahtuu hänen isänsä hyväksymällä tavalla, vrt. 1 Kor. 7:36. Avioliiton solmimisella ja näin syntyneellä perheellä on myös yhteiskunnallinen asemansa. Perhe on yhteiskunnan ydin. Näin uuden perheen muodostuminen avioliiton myötä on myös yhteiskunnallinen asia. Tätä kristittyjen tulee kunnioittaa neljännen käskyn tähden. Tämä on merkittävä peruste avioliiton solmimiselle.

Avioliitto merkitsee sitä, että Jumala yhdistää puoliset yhdeksi lihaksi. Tälle perustalle rakentuu myös avioliiton lopunikäisyys. On huomattava, että kysymyksessä ei ole vain osapuolten välinen sopimus, vaan Jumala on yhdistänyt puoliset toisiinsa. Tämän asian sitovuutta osoittaa myös fariseusten ja Jeesuksen keskustelu: *“Onko miehen lupa hyljätä vaimonsa mistä syystä tahansa?” Hän vastasi ja sanoi: “Ettekö ole lukeneet, että Luoja jo alussa ‘loi heidät mieheksi ja naiseksi’ ja sanoi: ‘Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liityköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi’? Niin eivät he enää ole kaksi, vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako.”* (Matt. 19:3-6) Tämä yhdistäminen tapahtuu niin, että se voidaan julkisesti todeta ja siihen voidaan vedota. Vaikka Raamatussa ei ole vihkikaavaa, on miehen ja vaimon yhteiselämässä kyse paljon enemmän kuin suhteesta, joka ei sido osapuolia. Näin ollen avioliiton solmiminen antaa kunnian Jumalan luomistyölle ja sille, että hän yhdistää puoliset toisiinsa.

Jumala on paitsi säätänyt avioliiton, myös luvannut sille siunauksensa. Kun erityisesti nuoret ovat elämän suurien ratkaisujen edessä, on avioliittoasiassa hyvä tarkoin ottaa huomioon sekä Jumalan säätämys että siunauksen lupaus. Hänen sanansa varassa kodin rakentaminen koituu hyväksi sekä kodin jäsenille että yhteiskunnalle.

Herran enkeli

Mikkelinpäivänä. Vanhan testamentin teksti.

Katso, minä lähetän enkelin sinun edellesi varjelemaan sinua tiellä ja johdattamaan sinua siihen paikkaan, jonka minä olen valmistanut. Ole varuillasi hänen edessään ja kuule häntä äläkä pahoita hänen mieltänsä. Hän ei jätä teidän rikoksianne rankaisematta, sillä minun nimeni on hänessä. Mutta jos sinä kuulet häntä ja teet kaikki, mitä minä käsken, niin minä olen sinun vihollistesi vihollinen ja vastustajaisi vastustaja. Sillä minun enkelini käy sinun edelläsi ja johdattaa sinut amorilaisten, heettiläisten, perisiläisten, kanaanilaisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, ja minä hävitän heidät. 2 Moos. 23:20–23.

Vanha testamentti kuvaa meille, kuinka Jumala johdatti kansansa vaiheita siten, että Messias saattoi aikanaan syntyä Israelin kansan keskuuteen. Vedenpaisumuksen jälkeen epäjumalanpalvelu oli levinnyt nopeasti laajalle ihmiskuntaan. Syntyi merkittä-

viä kulttuurikansoja, joilla oli upeita kaupunkoja ja vireä henkinen elämä, mutta ne eivät palvelleet elävää Jumalaa.

Vaikka Jumalan tuntemus ei ollut tykkänään hävinnyt, oikeauskoinen kirkko saattoi saada tilaa ja toimintavapautta vain Jumalan erityisestä johdatuksesta patriarkkojen Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin aikana. He asuivat vaeltelevina paimentolaisina teltoissa ilman pysyviä asuinsijoja. He edustivat Messias-uskollaan oikeata Kirkkoa. He olivat halveksittuja kulttuurinsa, ammatinsa, köyhyytensä ja varsinkin uskonsa tähden. Oikealla, näkyvällä kirkolla ei ollut asemaa mahtavien silmissä.

Jumala ohjasi kuitenkin omiensa vaiheita lupauksensa mukaan niin, että he lisääntyivät ja heistä muodostui Egyptissä monilukuinen kansa. Nyt he olivat matkalla luvattuun Kanaanin maahan. Siitä oli määrä tulla heille vakinainen kotimaa hyvin pitkäksi aikaa Messiaan aikaan asti.

Kaikissa näissä vaiheissa Jumalan kansa sai kestää monenlaisia kohtaloita. Se joutui kokemaan puutetta, nälkää, sotia ja hävitystä, mutta sai myös siunausta ja varjelusta. Tapahtui myös luopumusta, kun kaikki eivät vaeltaaneet uskossa. Toisinaan se oli hyvinkin suurta. Kaikki se on kerrottu meille opiksi, sillä se, mitä Israelille tapahtui, on esikuvallista. Jumalan lasten kulkua taivaalliseen isänmaahan verrataan Raamatussa Israelin erämaavaellukseen.

1. Herran enkelin persoona

Jumala johdatti kansansa kulkua. Sitä varten hän lähetti enkelinsä kulkemaan sen edellä. Tämä Raamatun mainitsema Herran enkeli on ainutlaatuisen, sillä häntä kutsutaan Jumalaksi ja palvellaan Jumalana. Häntä sanotaan vanhoissa raamattulaitoksissa luomattomaksi enkeliksi (angelus increatus). Hän on enkeli sekä virkansa että ilmes-
tymistapansa puolesta, mutta ei kuiten-

kaan persoonansa puolesta. Hän on jumaluuden toinen persoona, Jumalan Poika. Hän ilmestyi valitsemilleen ihmisille enkelien tavalla ja ihmishahmossa ennen lihaan tuloaan omaksumatta vielä persoonansa ihmisyyttä. Ihmisyyden hän omaksui persoonansa vasta sitten, kun hän sikisi Pyhästä Hengestä neitsyt Mariassa. Raamattu käyttää hänestä myös nimitystä ”liiton enkeli” (Mal. 3:1). Enkeli on virkaniemi, sillä enkeli on suomeksi lähettiläs. Tekstissämme Jumala sanoo hänestä: ”Katso, minä lähetän enkelin sinun edellesi varjelemaan sinua tiellä ja johdattamaan sinua siihen paikkaan, jonka minä olen valmistanut.”

Tekstimme sanoo edelleen tästä enkelistä, että Jumalan nimi on ”hänessä”. Se on tavallisuudesta poikkeava sanonta. Alkuteksti ei vain sano, että Jumalan nimi on ”hänessä”, vaan että se on hänen sisimmässään. Hänellä ei ole Jumalan nimi hänen ylitseen lausuttuna, niin kuin meidän ylitsemme se on lausuttu pyhässä kasteessa, kun meidät kastettiin kolmiyhteisen Jumalan, Isän, Pojan ja Pyhän Hengen, nimeen, ja kun me siinä synnyimme Jumalan lapsiksi. Hänellä on Jumalan nimi sisäisen olemuksensa puolesta, koska hän on tosi Jumala. Häntä ei vain kutsuta Jumalaksi hänen tehtävänsä nojalla, niin kuin Raamattu käyttää Jumalan nimeä niistä, jotka ovat Jumalalta saamassaan virassa, vaan hän on kuten Nikaian uskontunnustuksessa tunnustamme: ”Jumala Jumalasta, valkeus valkeudesta, tosi Jumala tosi Jumalasta.”

Niin sanotuista jumalista Jeesus sanoo: ”Eikö teidän laissanne ole kirjoitettuna: ’Minä sanoin: te olette juma-

lia’? Jos hän sanoo jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tuli – ja Raamattu ei voi raueta tyhjiin – niin kuinka te sanotte sille, jonka Isä on pyhittänyt ja lähettänyt maailmaan: ’Sinä pilkkaat Jumalaa’, sen tähden että minä sanoin: ’Minä olen Jumalan Poika’?” (Joh. 10:34–36.) Niille, jotka hoitavat esimerkiksi esivallan virkaa, kuuluu kunnioitus neljännen käskyn mukaan, mutta ensimmäisen käskyn mukainen palvonta kuuluu vain Jumalalle, yhtäläisesti jumaluuden jokaiselle persoonalle. Kun Rooman keisarit vaativat kristittyjä palvomaan itseään jumalana, kristityt kieltäytyivät tottelemasta ja olivat valmiita käymään uskonsa tähden kuolemaan. Niin suuri ero on tosi Jumalalla ja niillä, jotka ovat saaneet häneltä jonkin viran.

2. Herran enkelin työ

Herran enkeli kulki kansansa edellä erämaavaelluksen aikana pilvessä ja tulenpatsaassa. Päivin ja öin Herra näytti sille tietä ja samalla suojasi sitä sen vihollisilta. Siitä Raamattu kertoo: ”Herra kulki heidän edellensä, päivällä pilvenpatsaassa johdattaaksensa heitä tietä myöten ja yöllä tulenpatsaassa valaistaksensa heidän kulkunsa, niin että he voivat vaeltaa sekä päivällä että yöllä. Pilvenpatsas ei poistunut päivällä eikä tulenpatsas yöllä kansan edestä.” (2 Moos. 13:21–22.)

Kun Israelin kansa oli Punaisen meren edessä ja Egyptin sotajoukot sen kintereillä, pilvi suojasi Israelia. Raamattu kertoo: ”Niin Jumalan enkeli, joka oli kulkenut Israelin joukon edellä, siirtyi kulkemaan heidän takanansa; ja pilvenpatsas siirtyi heidän edeltänsä ja asettui heidän taaksensa ja

tuli egyptiläisten joukon ja Israelin joukon väliin; ja pilvi oli pimeä noille ja valaisi yön näille. Näin koko yönä toinen joukko ei voinut lähestyä toista.” (2 Moos. 14:19–20.)

Herramme Kristus on mennyt Seurakuntansa edellä taivaaseen Isän tykö. Jeesus sanoi: “Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen. Ja mihin minä menen – tien sinne te tiedätte.” (Joh. 14:2–4.) Kristus on tullut meille “uudeksi ja eläväksi tieksi” (Hebr. 10:20), jonka kautta meillä on pääsy kaikkeinpyhimpään. “Hän on tie, totuus ja elämä” (Joh. 14:6). Pyhässä kasteessa olemme saatetut tälle tielle, niin että “me olemme hänen kanssaan yhteen kasvaneita yhtäläisessä kuolemassa” ja “samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa” (Room. 6:5). Tämä kaikki on annettu meille jo kasteessa, ja se on meillä omana uskossa. Nyt odotamme vain sitä, että se toteutuu myös näkemisessä.

Kristus johdattaa kulkuamme taivaalliseen päämäärään – ei irrallaan siitä tiestä, jonka hän itse kulki täältä Isän tykö, – vaan nimenomaan siten, että hänen Seurakuntansa on siitä osallinen. Olemme osallisia Kristuksessa uskon kautta syntien anteeksi-saamisesta, joka evankeliumissa on meille annettu ja siinä jatkuvasti meille lahjoitetaan. Koska Kristus kuljettaa Seurakuntaansa tällä tavalla taivaaseen, uskovat taittavat taivaltaan kokoontuen armonvälineiden ympä-

rille elääkseen sanasta ja sakramenteista.

Kun Herran enkeli, hyvä Paime-nemme johdattaa uskoviaan, on otettava huomioon seuraava tärkeä jako Hengellisissä asioissa, siis kaikissa kolmannen uskonkappaleen asioissa, Jumala johdattaa uskovia sanallaan, lailla ja evankeliumilla, ei millään muulla. Sana sakramentit mukaan lukien vaikuttaa ja säilyttää uskon. Se antaa uskollemme sisällön. Se ratkaisee, mikä on oikeata oppia ja mikä väärää. Se kertoo, mikä on uskon tie ja uskon päämäärä. Tällaisissa asioissa ei ole mitään muuta Jumalan johdatusta kuin hänen sanansa johdatus.

Ensimmäisen uskonkappaleen asioissa Jumala sitä vastoin johdattaa uskoviaan ja koko maailmaa kaitselmuksella. Siinä pyhillä enkeleillä on tärkeä asema. Jumala ohjaa asioita siten, että hän valmistaa uskojille pöydän heidän vihollistensa silmien eteen (Ps. 24:5). Jumala johdattaa asioita sillä tavoin, että Jumalan seurakunnan kokoontuminen sanan ja sakramenttien äärelle on mahdollista eivätkä sen viholliset voi sitä estää. On kuin pilvi epäuskon joukkojen edessä estämässä sitä käymästä Jumalan kansan kimp-puun. Jumala johdattaa myös yksittäisen ihmisen elämää niin, että hän tulee kosketuksiin evankeliumin kanssa ja voi pelastua sen voimasta.

Ensimmäisen uskonkappaleen alueelle kuuluvat luominen ja maailman ylläpito sekä niitä koskevat luomisjärjestykset tätä ajallista elämää varten. Näissä voimme kokea erikoisia asioiden käänteitä, ihmeellistä varjelu- ja monenlaista elämän vaihetta, jonka usein vasta perästäpäin tajuam-

me Jumalan hyväksi huolenpidoksi. Kaikkeen siihen sopii Raamatun sana: "Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut". (Room. 8:28).

Jumalan johdatuksella ensimmäisen ja kolmannen uskonkappaleitten alueilla on tietty vuorovaikutus. Ensimmäisen uskonkappaleen asiat eivät saata ketään uskoon, mutta niiden avulla Jumala johdattaa asioita siten, että evankeliumi voi tulla kuultavaksi ja uskotuksi. Missä evankeliumi uskotaan, siellä se ryhdistää kansojen elämää, mikä taas voi luoda edellytyksiä evankeliumin julistukselle. Kuitenkaan evankeliumi ei ole palvelemissa tarkoituserältään maallisia, vaan maalliset ovat palvelemissa Jumalan yleistä pelastustahtoa. Kirkko ei ole olemassa isänmaan tähden, vaikka se voi sitä hyödyttää, vaan isänmaa on olemassa Kirkon tähden. Isänmaita on maailmassa monta, mutta Kirkko on yksi ja globaali.

Tekstimme muistuttaa meitä vakavasti Herramme äänen seuraamisesta. Se sanoo: "Ole varuillasi hänen edessään ja kuule häntä äläkä pahoita hänen mieltänsä. Hän ei jätä teidän rikoksianne rankaisematta, sillä minun nimeni on hänessä." Kristus on luvannut olla Seurakuntansa kanssa joka päivä maailman loppuun asti. Jos työnnämme hänet pois kääntämällä selkämme hänen sanalleen, meillä on surkea loppu. Kun Israel hylkäsi Messiaansa, Jeesus itki kansan paatumusta. Kun Israel pahoitti Herran mielen, se lopulta koki Jerusalemin hävityksen ja kansa ajettiin maailman tuuliin. Kris-

tus johdattaa omiaan kärsivällisesti rakkaudessa sietäen meissä moninaista heikkoutta ja puutteita, mutta paatumusta hän ei loputtomiin kärsi.

Israelin kansalla oli paljon vihollisia. Vaikka Jumala moninaisin väkevin ihmein osoitti olevansa ainoa tosi Jumala, kansat eivät antaneet tilaa Israelille, vaan ryhtyivät vastustamaan Israelin kulkua erämaavaelluksen aikana. Israelilla oli kuitenkin tekstimme lupaus: "Mutta jos sinä kuulet häntä [Herran enkeliä] ja teet kaikki, mitä minä käsken, niin minä olen sinun vihollistesi vihollinen ja vastustajaisi vastustaja. Sillä minun enkeliäni käy sinun edelläsi ja johdattaa sinut amori-laisten, heettiläisten, perissiläisten, kanaanilaisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, ja minä hävitän heidät."

Israelin kansa pääsi luvattuun maahan Herran johdolla, vaikka monet jäivät taipaleelle epäuskonsa tähden. Kun Israel asettui Kanaanin maahan, sillä oli lähes jatkuvasti taisteluita pakanakansojen kanssa. Jumala pelasti kuitenkin monia sieluja näistäkin kansoista. Jeesuksen esiäiti Raahab oli Jerikosta, ja Ruut, toinen Jeesuksen esiäiti, oli mooabilainen. Kun Jumalan Poika tuli ihmiseksi, hän otti ihmisluonnon neitsyt Mariasta, jossa oli sekä Abrahamin että pakanain verta. Hänestä tuli koko maailman Vapahtaja. Niin hän johdattaa Kirkkonsa vaiheita täällä maailmassa kootakseen itsellensä Seurakunnan kaikista kansoista ja kielistä ja viedäkseen sen taivaalliseen Kanaanin maahan.

Virret VK 1938: 534; 403:5–6; 307:1–5; 482; 611:1–6.

Markku Särelä

Kristillinen koti

Luterilainen n:o 5/1962, s. 33,34.

“Onko kotisi kristillinen koti?” kysyin kerran erältä nuorelta mieheltä, joka oli keskustellut kanssani niistä asioista, jotka tuottivat hänelle suuria vaikeuksia hänen perhe-elämässään. “On kai” hän vastasi. “Kyllä me kirkkoon kuulumme ja lapset käyvät pyhäkoulussa.” “Käyvätkö lasten vanhemmat myös kirkossa?” kysyin sitten. “Eihän sitä usein tule käytyä, mutta ei meillä mitään kirkossa käymistä vastaan ole”. hän vastasi. “Pidättekö te kodissanne kotihartauksia?” minä jatkoin. Nuoren miehen ilmeestä kävi heti ilmi, että ajatus oli aivan vieras hänelle. En enää jatkanut kyselyäni. Olin saanut vastauksen kysymykseeni. Lienee paljon sellaisia näkyvän kristillisen kirkon yhteydessä, joiden kotia ei voitaisi kutsua kristilliseksi kodiksi. Kysyn sinultakin, rakas lukija, onko sinun kotisi kristillinen koti? Harkitessasi tätä kysymystä, ajattele seuraavia asioita.

Millainen on kristillinen koti?

Sana “kristillinen” tulee Kristuksesta. On selvää siis, että koti, joka on todella kristillinen, on koti, johon Kristus pääsee. Kristus löydetään Hä-

nen Sanastaan, eli pyhästä Raamatusta. Että kodista voi tulla kristillinen koti, on siis välttämätöntä, että Kristuksen Sanaa käytetään kodissa.

Nykyaikana puhutaan paljon tähän tapaan: “Raamatun opit eivät ole niin tärkeitä. Kun “olemme Kristuksessa”, se on pääasia.” Kristus erotetaan Sanastaan. Kun näin tehdään, sanoista “olemme Kristuksessa” tulee vain tyhjä fraasi. Sillä Kristus ei ole luvannut, että Hänet löydetään Sanansa ulkopuolelta. Päinvastoin Hän on sanonut: “Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevät teidät vapaiksi.” Joh. 8:31,32. Kotiin täytyy siis ottaa Kristuksen Sana, sitä täytyy käyttää. Muuten ei Kristus kotiin pääse. Ei arkkitehti eikä rakennusmestari voi tehdä kodista kristillistä kotia. Vaikka kotiin muurattaisiin alttari, ei tämä sinänsä tekisi siitä kristillistä kotia. Ei kodista myöskään tule kristillistä kotia siten, että siellä kunnioitetaan uskontoa tai että edesmenneiden vanhempien Raamattua ja muuta uskonnollista kirjallisuutta huolellisesti säilytetään arvokkaana muistona. Kristuksen Sanaa tulee käyt-

tää ahkerasti ja säännöllisesti. Näin Kristus pääsee hallitsemaan ja vaikuttamaan kodissa.

Raamatusta puhutaan useissa kohdissa siitä, että kodeissa tulee käyttää Sanaa. Viidennessä Mooseksen kirjassa Jumala sanoo: "Nämä sanat, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, painukoot sydämeesi. Ja teroita niitä lastesi mieleen ja puhu niistä kotona istuessasi ja tietä käydessäsi, maata pannessasi ja ylös noustessasi". 5 Moos. 6:6,7. Apostoli Paavali kirjoittaa Efesolaisille: "Ja te isät, älkää kiihottako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa." Ef. 6:4. Raamatusta on myös useita esimerkkejä siitä, miten Sanaa kodeissa käytettiin. Kun Jeesus meni Marian ja Martan vieraaksi, Hän julisti heille Sanaa siellä heidän kodissaan. Ja silloin Hän korosti Martalle, että Sanan viljeleminen oli kaikkein tärkein asia. Paavalin kirjeestä Timoteukselle käy ilmi, että Timoteuksen äiti ja isoäiti olivat Timoteukselle opettaneet Jumalan sanan totuudet. On selvää, että opettaminen tapahtui kodissa. Ja Paavali kirjoittaa Roomalaisille: "Tervehdys Priskalle ja Akylaalle,

työkumppaneilleni Kristuksessa Jeesuksessa ... ja seurakunnalle, joka koostuu heidän kodissansa." Room, 16:3,5.

Että koti voi olla kristillinen koti, täytyy Sanaa nytkin näin kodissa käyttää. Kristillisen kodin jäsenet kyllä käyvät myös säännöllisesti Sanan kuulossa, kun sitä seurakunnassa julistetaan ja opetetaan. Ja kirkkoon ei mene vain äiti, vaan sinne menee myös isä ja lapsetkin. Siellä he yhdessä Jumalaa kiittävät ja ylistävät, saavat ravintoa sieluilleen, saavat opetusta ja neuvoa, saavat voimaa. Kristillisen kodin jäsenet eivät myöskään hylkää Kristuksen asettamia Sakramentteja, jotka ovat aina seurakunnassa tarjona. Lapset saatetaan pyhän Kasteen armoiluun, he käyvät pyhäkouluun, ja saatuaan perusteellisen opetuksen kristinopissa rippikoulussa, he käyvät usein Herran pöydässä vanhempiensa kanssa. Mutta sielu tarvitsee ravintoa joka päivä, ja ymmärtäen tämän, kristillisen kodin jäsenet eivät tyydy ainoastaan siihen ravintoon, mitä seurakunnan järjestämissä tilaisuuksissa tarjotaan, vaan he käyttävät kodissa Sanaa joka päivä. Aviopuolisot yhdessä sitä tutki-

vat, opettavat sitä jatkuvasti ja säännöllisesti lapsillensa. Jokainen perheen jäsen lukee ja tutkii sitä yksityisesti. Ja kuinka hyvä ja hyödyllinen tapa on se, että kaikki perheen jäsenet joka päivä kokoontuvat yhteen ja yhdessä lukevat, rukoilevat ja laulavat.

Millainen on kristillisen kodin siunaus?

Kun Sanaa näin käytetään ja Jeesus näin otetaan kotiin, pääsee Jeesus siunaamaan kodin asukkaita. Ensinnäkin Hän pääsee sydämiin syyttämään ja säilyttämään niissä pelastavan uskon. Apostoli Paavali kirjoittaa Roomalaisille: "Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta." Room. 10:17. Missä ei ole uskoa Jeesukseen, siellä ei Jeesusta tunneta, siellä ei voida Häntä rakastaa. Ai-

noastaan uskon kautta syntinen saa uuden sydämen, tuntee Jeesuksen armollisena Vapahtajanansa, saa varmuuden, että Jeesus on pyhällä kalliilla verellensä ja viattomalla kärsimislään ja kuolemallaan lunastanut hänet ja koko maailman synnistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta. Ja kun hän tämän varmuuden saa, sitten hän todella Jeesusta rakastaa, tahtoo olla kuuliainen Hänen Sanallensa, tahtoo palvella Häntä kaikessa. Ja vasta sitten kun Jeesus on päässyt hallitsemaan kodin asukkaiden sydämissä, on kodista tullut todella kristillinen koti. Onhan totta, että kotia voidaan määrätysssä merkityksessä pitää kristillisenä kotina, jos perheen pää uskoo Jeesukseen ja käyttäen sitä valtaa, joka hänelle kuuluu, pitää huolen siitä, että Sanaa kodissa käytetään, ja estää siellä synnin palve-

lemisen, mikäli se on mahdollista. Mutta vasta sitten on koti kristillinen koti sanan täydellisessä merkityksessä, kun kaikki perheen jäsenet uskossa ottavat Sanan vastaan ja rakkaudesta Jeesukseen elävät Hänelle ja palvelevat Häntä.

Tällaisessa kodissa kaikki asiat päätetään Jeesuksen Sanan valossa, ja niin Jeesus saa siunata myös perhe-elämää. Aviopuolisot noudattavat niitä sääntöjä, neuvoja ja kehotuksia, jotka ovat Sanassa juuri aviopuolisoita varten. Miehet rakastavat vaimojansa, vaimot rakastavat miehiään ja ovat alamaisia heille, ottavat ilomielin vastaan ne lapset, jotka Jumala tahtoo heille antaa ja kasvattavat ne Herran kurissa ja nuhteessa. Kun on erimielisyyksiä perheen jäsenen kesken, kysytään ensin: Mitä Sana sanoo? Alistutaan Sanaan, se, joka on ollut väärässä, pyytää anteeksi. Toinen antaa anteeksi. Jos kysymyksessä oleva asia on ehdonvallan asia, rakkaudessa neuvotellaan ja etsitään toisen parasta. Kodissa ei sallita mitään sellaista, mikä on Kristuksen Sanan vastaista. Kaikki harrastukset, ajanviette ja kirjallisuus valitaan huolellisesti ja sitä valitessa kysytään: Sopiiko tämä Jumalan lapselle vai onko se vahingollista uskolleni ja vaellukselleni? Kun näin Jeesuksen Sanan valossa kaikki asiat ratkaistaan, Jeesus saa siunata kotielämää. Hän saa neuvoa, miten kodissa on elettävä ja Hän saa evankeliuminsa kautta antaa voimaa, että Hänen tahtoonsa voidaan noudattaa. Näin aviopuolisojen välillä voi säilyä rauha ja rakkaus, lapset voivat kunnioittaa ja totella vanhempiansa, kaikki perheen jäsenet voivat elää rauhassa ja sopusoinnussa, etsiä

toinen toisensa parasta ja palvella Häntä, joka kärsi ja kuoli heidän edestään ja nousi ylös kuolleista.

Kun puhutaan kristillisen kodin tuottamasta siunauksesta, tämä ei tarkoita sitä, etteivätkö todellista kotia koskaan kohtaa vastoinkäymiset ja ahdistukset, eikä sitä, ettei kotielämässä koskaan tule olemaan minkäänlaisia pulmia ja ongelmia. Sielunvihollinen taistelee mitä ahkerimmin juuri kristillistä kotia vastaan. Hän tietää, että jos hän saa kodin hajoamaan ja rappeutumaan, sitten hän on saavuttanut suuren voiton, sillä hän tietää, kuinka voimakas on kristillisen kodin vaikutus. Siis hän jatkuvasti kiusaa kodin asukkaita, ja yrittää saada aikaan sen, ettei Sanaa kodissa käytettäisi, että palveltaisiin syntiä. Usein Jeesus näkee parhaaksi myös sallia vastoinkäymisten kohdata kristillisen kodin jäseniä. Hän näkee, että sairaus on tarpeellista jollekin kodin jäsenelle, tai että köyhyys on perheelle välttämätöntä. Mutta kaikki tämä on rakkauden osoitusta, ja kristillisen perheen jäsen ymmärtää tämän eikä menetä toivonsa vastoinkäymisten tullessa. Päinvastoin hän "riemuitsee, vaikka hän nyt, jos se on tarpeellista, vähän aikaa kärsiikin murhetta moninaisissa kiusauksissa", sillä hän tietää, että näin hänen uskonsa vahvistuu ja hän saa ututta voimaa Herran palvelemiseen.

Kuinka onnellinen on se, joka saa elää kristillisessä kodissa! Jumala auttakoon meitä kaikkia luomaan ja säilyttämään kristillisen kodin, jonka siunausta saamme nauttia siihen saakka, kun pääsemme taivaan iankaikkiseen kotiin.

R.E.

Yksin ristiinnaulittu Kristus

Iltahartaus YLE 1 ti 26.8. 2008 klo 18.50 pastori Kimmo Närhi

Apostoli Paavali kirjoitti: *“Minä olin päättänyt olla teidän tykönänne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen ja hänet ristiinnaulittuna.”* (1 Kor. 2:2)

Uskonpuhdistaja Martti Luther sanoi, että kaikkein tärkein asia kirkossa on oikea opetus syntien anteeksi saamisesta ja ihmisen pelastumisesta. Hänen mukaansa juuri tämä asia on se ydin, jonka varassa kirkko voi elää ja säilyä. Kun Luther tätä opetti, hän korosti juuri samaa asiaa kuin apostoli Paavali aikanaan. Apostoli julisti Korintossa ristiinnaulittua Jeesusta ja syntien anteeksiantamusta hänen nimessään.

Millä tavoin apostolin opetus on tärkeää tänä päivänä? Kun Paavali oli Korintossa, hänen kuulijoidensa joukossa oli kreikkalaisia ihmisiä. He etsivät viisautta. He pitivät suurena asiana sitä, että joku tiesi paljon asioita ja osasi puhetaidon keinoin vakuuttaa kuulijansa ja jopa vastustajansa asiastaan. Tänäkin päivänä on ihmisiä, jotka arvostavat sitä, että jokin asia käy järkeen ja sopii hyvin yhteen muiden asioiden kanssa. Kuitenkin niin kauan kuin ajatellaan vain ihmisjärjen mukaan, ei sydän löydä rauhaa Jumalan kanssa.

Evankeliumi Jeesuksesta on enemmän kuin kukaan voi järjellään päätellä. Evankeliumi tarkoittaa sitä, että sinä, joka olet rikkonut Jumalaa vastaan, saat syntisi anteeksi ilmaiseksi. Syy siihen on, että Jeesus tuli sinun Vapahtajaksesi ja kärsi ristin puulla

rangaistuksen sinun puolestasi. Tämän Jeesuksen armotyön tähden Jumala on sinulle armollinen. Siihen ei vaadita eikä edes voi liittää yhtään omaa tekoasi. Ne eivät alkuunkaan riitä. Omien tekojesi sijasta saat omistaa Jumalan armon pelkästään uskomalla Jeesukseen.

Jonkin verran kyllä voimme järjelläkin ymmärtää anteeksiantamuksen tarvetta. Joskus pahat sanat tai teot toista kohtaan voivat aiheuttaa murhetta, jota ei mitenkään voi täysin korvata. Joku voi synnin tiellä ajautua sellaiseen hätään, mistä Jumala kaikkia varjelkoon, että hänellä on satojatuhansia euroja pelivelkoja, enemmän kuin hän koskaan voi maksaa. Miten elämä voi jatkuu? Siten, että sovitaan asiasta. Yhteiskunnassa on välistä tyydyttävä siihen, että velasta korvataan se, minkä voi korvata ja annetaan anteeksi se, mitä ei voi korvata. Sitten voidaan jälleen elää sovussa, toista kunnioittaen ja vääriä houkutuksia varoen. Jotta ihmiselämä voi sujua, tarvitaan anteeksiantamusta. Sitä paljon suurempi asia on, että Jumala antaa synnit anteeksi ilmaiseksi, yksin uskon kautta Jeesukseen.

Apostoli Paavalin kuulijoiden joukossa oli myös juutalaisia. He vaativat tunnustekoja. Kun Jeesus oli maan päällä, hän teki runsain määrin ihmeitä ja merkkejä. Myös apostoli Paavalin toiminnan yhteydessä tapahtui niitä runsain määrin. Ne vahvistivat todeksi sen, että Jeesus oli luvattu Vapahtaja ja

että apostolien julistama evankeliumi oli oikea. Monet juutalaiset eivät kuitenkaan tyytyneet tähän, vaan he vaativat aina vain lisää merkkejä. Tämän vaatimuksen vastakohtana apostoli julisti yksin Kristusta ristiinnaulittuna.

Tänäkin päivänä on niitä, jotka etsivät merkkejä ikään kuin vakuudeksi Jumalan armosta. Tämä tie ei kuitenkaan ole oikea, vaan suorastaan vaarallinen. Apostoli Paavali toisaalla varoitti siitä, että viimeisinä aikoina väärät opit leviävät petollisten tunnustekojen ja ihmeiden myötä.

Mitä voit sitten tehdä, kun sinä itse tai lähimmäisesi tarvitsee Jumalan apua jossain hädässä? On oikein, että rukoilet Jumalaa auttamaan. Hän voi auttaa sinua ihmeellisellä tavalla, niin että sairaus hellittää tai vaikea ongelma ratkeaa. Joskus hän kuitenkin antaa omansa kärsiä vaivaa pitkäänkin, jopa elämän loppuun saakka. Tällaisessakin tapauksessa olet Jumalan oma, sillä ristiinnaulittu Vapahtaja on kantanut syntisi.

Apostolin sanat ristiinnaulitusta Vapahtajasta näyttävät myös tien iankaikkiseen elämään. Eräs pastori opetti nuorille, kuinka tulee toimia, jos joutuu äkillisen kuoleman kanssa tekemisiin. Hän sanoi, että täytyy muistaa ja

käyttää noita sanoja: "Yksin Jeesus Kristus ristiinnaulittuna." Jonkin verran myöhemmin yksi nuorista oli sodassa. Hänen toverinsa haavoittui vakavasti ja tajusi pian kuolevansa. Hänessään hän pyysi toista sanomaan hänelle jonkin lohdutuksen sanan Raamatusta. Tämä toinen muisti saamansa opetuksen. Järkytyksen ja pelon keskellä hän lohdutti kuolevaa sillä, että ristiinnaulittu Jeesus oli kantanut kaikki synnit ja avannut tien taivaaseen. Tässä turvassa toinen sitten lähti tästä elämästä ja peri autuuden.

Sinäkin elät sen päivän edellä, kun sinun on lähdettävä tästä elämästä. Kuinka kaukana tuo päivä on, sitä et tiedä. Mutta siitä voit olla varma, että ristiinnaulittu Jeesus kantoi myös sinun syntisi ja avasi sinulle tien taivaaseen. Turvaa tähän Vapahtajaan ja lohduta hänen armollaan myös toisia.

Rukoilemme: Rakas taivaallinen Isä! Me kiitämme sinua siitä, että lähetit Poikasi meille Vapahtajaksi ja että hänen ristinkuolemassaan meillä on varma turva ja perusta iankaikkiselle elämälle. Varjele meidät elämämme loppuun asti uskossa Jeesukseen. Amen.

Virsi 260:1-3 (Niin suuresti on Jumala)

STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto 2008..... Hinnat euroina

Aamoksen kirja, käännös ja selitys (Särelä)	2,50
Erilaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (Uppala)	1,00
Helmiä (Voima, Lappalainen).....	4,00
Iso katekismus, venäjänkielinen	10,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (Särelä)	0,50
Jeesus elää, runokirja (Aho)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (Särelä)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C.F.W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (Särelä)	1,50
Koetelkaa kaikki (toim. Särelä)	1,50
Kolossan seurakunta (Särelä)	2,50
Kristinoppi, (englanninkielinen, latviankielinen, lietuankielinen, ruotsinkielinen, suomenkielinen, venäjänkielinen, vironkielinen) á.....	10,00
Kristuksen kuuliaisuus (Särelä)	8,50
Kristus meidän edestämme (Särelä)	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (Särelä)	3,50
Laki ja evankeliumi (C. F. W. Walther)	20,00
Lapsikaste on raamatullinen (Särelä)	5,00
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen	8,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), venäjänkielinen	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pātiälän muistelmiin (Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C.F.W. Walther)	17,00
Paikallisseurakunta (C.F.W. Walther)	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (Aho)	0,50
Raamattu opettaa	1,00
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto	2,50
Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä (Nafzger)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. Särelä)	0,50
Rukous joka päivälle	0,50
Saarnakirja osa 1 "Rauha teille!" (M. Särelä)	15,00
Saarnakirja osa 2 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnavirka on Kristuksen käsky (Markku Särelä)	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (Särelä)	6,00
venäjänkielinen (Särelä)	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (Luther)	6,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928 1968	1,00
Säännöt 2004.....	3,00
Taustaa 1— Tekijänoikeudesta maailmaan (Pälikkö & Särelä)	8,00
Taustaa 2 — Kehitysoopin kulissit (Pälikkö)	10,00
Tieni johdata taivaaseen (Apponen)	8,00
Tunnustukselliset 1 seurakunnat syntyvät (Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut STLK:n 50 vuotisjuhlaulkaisu	3,50
Vanhan testamentin esikuvia Jeesuksesta (Aho)	2,50
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (Särelä)	1,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31 (Luther).....	49,00
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (Preus)	3,50
Raamatun inspiraatio (Preus)	14,50
Uskon pyhä salaisuus (Gerhard)	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (Preus)	5,00
Voimattomalle voimaa (Aho/Koskenniemi)	10,00
LUTERILAINEN lehti , vuosikerta.....	22,00
“ “ “ irtonumero	2,50
Lähetystyöhön tarkoitetuista suuremmista tilauksista voidaan hinnasta neuvotella erikseen. <i>Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut</i>	

Vesä

Luterilainen - Lastenosasto

SYKSY 2008

Apu tulee minulle Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan. Ps. 121

Pastorin kirje

Veljet ja sisaret

Tämänkertaisessa Vesan numerossa puhutaan paljon Joosefista ja hänen veljistään. Heidän vaiheissaan näkyy Jumalan johdatus. Samalla huomaamme, kuinka arvokkaita veljet olivat toinen toisilleen.

Joosefilla ja hänen veljillään ei aina ollut helppoa. Veljet tekivät pahan teon, kun myivät Joosefin orjaksi. Mutta huomaatko, mitä Joosef tästä ajatteli? Hän ei vihastunut eikä halunnut kostoa. Päinvastoin, kun veljillä oli hätä, hän mielellään auttoi heitä. Tästä näemme, että Joosef oli sydämessään antanut veljilleen anteeksi.

Kun Joosef lähetti veljensä takaisin omaan maahansa, hän antoi heille tärkeän neuvon. Se kuului: "Älkää riidelkö matkalla." (1 Moos. 45:24) Veljien ja sisarten kesken tämä neuvo on aina tarpeellinen. Tuskin sinäkään aina jaksat pelkästään iloita sisaruksista, vaan joskus ärsyynnyt. Juuri tällaisissa vaiheissa onkin paljon opittavaa. Kun ärsytyksestä selvittää ja kiistan aiheet sovitaan, on jälleen mukava olla yhdessä. Tämä opettaa anteeksi pyytämistä ja anteeksi antamista koko elämää varten.

Siteet veljiin ja sisariin ovat hyvin syviä. Harvoja ihmisiä tunnet niin hyvin kuin omat sisaruksesi. He voivat olla sinulle suureksi avuksi koko elämäsi ajan. He voivat muistuttaa sinua Jumalan armosta ja uskollisuudesta, kun sinulla on vaikeaa. Pidä siis sisaruksiasi rakkaina, niin kuin Joosefkin teki. Ja niin kuin voit Joosefin kertomuksista lukea, kaikkien vaiheiden jälkeen myös hänen veljensä olivat kiitollisia Joosefista.

Kaikilla lapsilla ei ole veljiä ja sisaria. Kuitenkin useimmilla on läheisiä ystäviä, ainakin yksi. Ystävien kanssa ovat tärkeitä samat asiat kuin perheessäkään, nimittäin uskollisuus, anteeksi pyytäminen ja antaminen sekä toisen auttaminen.

Seurakunnassa uskovat ovat uskonveljiä ja –sisaria keskenään. Jumalan tahto on, että tuemme toinen toistamme ilossa ja surussa, kärsivällisesti otamme toisemme huomioon, iloitsemme toistemme iloista ja jaamme toisten suruja. Kun kaiken tämän teemme Jeesukseen turvaten, silloin olemme Jumalan armon turvissa ja voimme tukea uskon tiellä toinen toistamme.

Mihin sinä turvaudut?

Kuulin radio-ohjelman juuri ennen koulujen alkua tänä kesänä. Siinä puhuttiin siitä, että lapset pelkäävät esikoulun tai koulun alkamista. Siitä keskusteli eräs äiti asiantuntijan kanssa. Äiti sanoi, että hän oli antanut esikouluun menevälle lapselleen nallen mukaan ja sanonut, että ei tarvitse pelätä, kun on tuttu nalle kainalossa. Asiantuntija psykologi sanoi, että onpa hieno ratkaisu.

Eihän nalle voi ketään auttaa, se on pelkkä leikkikalua, vaikka olisikin rakas.

Sinun turvasi on ikaikojen Jumala.

Rakas lapsi, sinulla on kaikkivaltias Jumala, joka on sinun turvasi. Hän antaa enkeleilleen käskyn ja ne varjelevat sinua, minne ikinä kuljet. Kun illalla menet nukkumaan, lue iltarukous ja pyydä suojelusta. Kun aamulla lähdet kouluun tai päiväkotiin, pyydä varjelusta. Sinun ei tarvitse pelätä mitään, kun kaikkivaltias Jumala on varjelijasi. Mikään lelu ei

voi sinua auttaa. Kasteessa Taivaallinen Isä on ottanut sinut omakseen ja kirjoittanut nimesi taivaan kirjaan. Jeesus on sinun oma Vapahtajasi.

Jumala on myös antanut sinulle vanhemmat, hoitajat ja opettajat. Heidän tehtävänsä on auttaa sinua päivän toimissa ja kaikissa elämän asioissa. Jos sinulle sattuu jokin vahinko, kerro heti siitä aikuiselle. Hän auttaa sinua. Jumala opettaa meitä neljännessä käskyssä, että meidän tulee kunnioittaa vanhempiamme. Niin sinunkin pitää totella vanhempiasi ja opettajiasi, jotta he voivat tehdä työnsä hyvällä mielellä. Neljännen käskyn mukaan meidän pitää myös totella esivaltaa. Esivallan edustajia meille ovat esimerkiksi poliisi ja palokunta, jotka huolehtivat ihmisten turvallisuudesta.

Kaikki turva ja huolenpito, mitä saamme, on suurta Jumalan lahjaa, josta saamme kiittää.

Tuula

'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, että he varjelevat sinua', Luuk.4:10

Tapahtui Egyptissä

Koululaiset ovat lukeneet tärkeitä tietoja Egyptistä, nähneet kuvia, jopa joku on saattanut turistimatalla käydäkin siellä. Kun karttaa katsoo, huomaa, että se on Herran Jeesuksen maanpäällisen kotimaan, Israelin, naapureita. Pienestä Jeesus-lapsesta, joka joutui pakenemaan julman Herodeskuninkaan vainoa Egyptiin vanhempinsa, Maria-äidin ja kasvatusisänsä Joosefin kanssa, sanoo Herra Raamatussa näin: “Egyptistä minä kutsuin poikani”. (Hos. 11:1)

Egyptin muistamme hyvin, sillä Joosef myytiin orjaksi sinne veljien kateuden takia. Mutta Jumala oli hänen kanssaan suurissa vaikeuksissa. Hän teki työnsä uskollisesti Herraa rukoillen ja häneen luottaen. Jumala korotti hänet lopulta faraon rinnalle Egyptinmaan hallitsijaksi. Ankarat nälkävuodet saivat Joosefin veljet lopulta lähtemään Kanaanin maalta Egyptiin hakemaan viljaa perheilleen ja vanhalle Jaakob-isälleen. Kukaan heistä ei tiennyt, että Joosef eli ja oli Egyptin herra, jonka edessä he nyt joutuivat pyytämään apua. Mutta lopulta kaikki selvisi ja Joosef antoi veljilleen anteeksi ja kutsui kaikki omaisensa ja ennen kaikkea rakkaan isänsä Jaakobin luokseen Egyptiin asumaan. Näitä jännittäviä tapahtumia voit kerrata Raamatussa. (1 Moos. 42 alkaen)

Niin jäi koko suuri Jaakobin perhekunta asumaan Egyptiin. Muistatko, että Herra oli antanut Jaakobille nimen

Israel, ja siksi hänen jälkeläisiään kutsutaankin israelilaisiksi. Siellä Egyptin pakanuuden keskellä he joutuivat asumaan 430 vuotta. Hallitsijat eli faraot vaihtuivat. Joosef kuoli ja kaikki hänen veljensä ja koko se sukupolvi. Raamattu kertoo: “Niin Egyptiin tuli uusi kuningas, joka ei Joosefista mitään tiennyt. Tämä sanoi kansallensa: Katso israelilaisten kansa on suurempi ja väkevämpi kuin me. Tulkaa, menetelkäämme siis viisaasti heitä kohtaan, että he eivät lisääntyisi. Ja jos sota syttyisi, eivät hekin liittyisi vihollisiimme ja sotisi meitä vastaan ja lähtisi maasta pois.” Niin heille asetettiin työnjohtajia rasittamaan heitä raskaalla työllä. Heidän täytyi rakentaa faraolle varastokaupungit Piitom ja Ramses. Mutta mitä enemmän kansaa rasitettiin, sitä lukuisammaksi se kasvoi ja levisi, niin että israelilaisia ruvettiin pelkäämään.

Niin egyptiläiset pitivät israelilaisia orjantyydessä väkivalloin ja katkeroitivat heidän elämänsä kovalla laasti- ja tiilityöllä, ja kaikenlaisella työllä ulkona kedolla, jota he teettivät heillä väkivalloin.

Sitten tapahtui pahin asia julman faraon käskystä. “Niin farao antoi käskyn kaikelle kansallensa sanoen: Kaikki poikalapset, jotka syntyvät, heitäkää Niilinvirtaan, mutta kaikkien tyttölasten antakaa elää.”

Erääseen israelilaiseen perheeseen syntyi poikavauva, jota pidettiin salassa. Heillä oli ennestään tytär, Mirjam ja

Egyptiläiset teettivät raskasta pakkotyötä israelilaisilla.

poika, Aaron. Muistat varmaan, että lapsi sai nimen Mooses. Kun ihanaa pienokaista ei enää voitu pitää salassa, äiti otti kaisla-arkun, sivieli sen maapihkalla ja piellä, pani lapsen siihen ja laskei sen kaislikkoon Niilinvirran rantaan. Mirjam jäi lähistölle seuraamaan, mitä tapahtuisi. Lue 2 Moos. 2:5-10.

Jumala valitsi Mooseksen johdattamaan kansansa pois Egyptin orjuudesta jälleen Kanaanin maahan. Paljon sitä ennen tapahtui Mooseksen elämässä. Siitä kerrotaan Raamatun luvuissa 2 Moos. 2:11-25.

Herra antoi Moosekselle avuksi hä-

nen veljensä Aaronin. He yhdessä aikanaan menivät Egyptin faraon eteen ja sanoivat: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Päästä minun kansani viettämään minulle juhlaa erämaassa." Farao vastasi: "Kuka on Herra, jota minun pitäisi kuulla ja päästää Israel? Minä en tunne Herraa enkä päästä Israelia." (2 Moos. 5:1-2) Egyptiläiset palvelivat epäjumalia, myös faraota palvottiin jumalana, auringonjumalan poikana, Israelin Jumalaa he eivät tunteet.

Tästä faraon kovasta, pilkallisesta puheesta alkoivat valtavat vaikeudet ja lopulta tuhoutuminen faraon elämässä. Myös hänen kansansa sai paljon raskaita kärsimyksiä. Seurasi kovia rangaistuksia toinen toisensa jälkeen. – Herra sanoi Moosekselle: "Nyt saat nähdä, mitä minä faraolle teen, sillä väkevän käden pakottamana hän on ajava heidät pois maastansa. Minä olen Herra. Minä vien teidät pois egyptiläisten sorman alta. Ja minä johdatan teidät siihen maahan, jonka minä kättä kohottaen olen luvannut antaa Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille. Sen minä annan teille omaksi."

Ensimmäiseksi faraon ja hänen alaistensa edessä piti faraon käskystä tehdä jokin ihmetyö. Aaron otti sauvansa ja heitti sen faraon ja hänen palvelijoittensa eteen, ja se muuttui käärmeeksi. Mutta faraon kutsui maansa viisaat ja velhot ja nämä Egyptin tietäjät tekivät samoin taioillansa. Ja he heit-

tivät kukin sauvansa maahan, ja ne muuttuivat käärmeiksi. Mutta Aaronin sauva nieli heidän sauvansa. Se muuttui jälleen sauvaksi, kun sen pyrstöön tarttui. Mutta faraon sydän paatui, eikä hän kuullut heitä. Näin tapahtui jatkuvasti.

Niilinvirran partaalla tapahtui seuraava ihmetyö: Mooseksen käskettiin lyödä sauvalla virran veteen. Se muuttui vereksi. Kalat virrassa kuolivat. Herra sanoi Aaronille: "Ota sauvasi ja ojenna kätesi Egyptin vetten yli, sen jokien, kanavien ja lammikoiden yli ja kaikkien niiden paikkojen yli, joihin on vettä kokoontunut, ja ne muuttuvat vereksi. Mutta kaikki egyptiläiset kai-voivat Niilinvirran ympäriltä vettä juodaksensa, sillä he eivät voineet juoda virran vettä. Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Mene faraon luo ja sano hänelle: 'Näin sanoo Herra: Päästä minun kansani palvelemaan minua. Mutta jos kieltäydyt päästämästä heitä, niin katso, minä rankaisen koko sinun maatasi sammakoilla.'" Niin Aaron ojensi kätensä Egyptin vetten yli ja sammakoita nousi ja ne peittivät Egyptin maan." (2 Moos. 8:1-15) Mutta farao paadutti sydämensä eikä päästänyt Israelia.

Sitten egyptiläisiä kiusasivat vielä ankarat vitsaukset: sääsket, paarmat, karjarutto, märkäpaiseet, rankka ukonilma ja tuhoavat rakeet, heinäsiirkat ja pimeys. Näistä kaikista kerrotaan luvuissa 8, 9 ja 10.

Mutta sitten oli tulossa vielä kymmenes rangaistus, kovin näistä kaikista. Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille, millaisia valmistuksia oli tehtävä israelilaisten keskuudessa. Jokaisen perheenisän oli otettava virheetön, vuoden vanha karitsa. Se oli teuras-

Niilinvirralla

tettava iltahämärissä sinä päivänä, jolloin Herran viimeinen rangaistus toteutuu. On otettava karitsan verta. Sillä on siveltävä molemmat ovenpielet ja oven päällinen niissä taloissa, joissa israelilaiset syövät sitten tuon tulella paistetun karitsan ja sen kanssa katkeria yrtejä sekä happamatonta leipää. On myös oltava valmiina lähtöön. Kun perheisiin annettiin kehoitus pyytää egyptiläisiltä kulta- ja hopeakaluja, oli Herra antanut kansan päästä egyptiläisten suosioon. Myös Mooses oli hyvin arvossa pidetty mies Egyptin maassa, sekä faraon palvelijoiitten että kansan silmissä, kertoo Raamattu. Tulen pitkän korpivaelluksen ajaksi oli siis saatu tarvittavaa omaisuutta. – Kuukaan ei saanut poistua ulos yön aikana.

Oven päällinen ja pihtipielet siveltiin karitsan verellä.

Oli odotettava ja kaikki muukin, mitä Herra oli käskenyt, oli tehtävä.

Raamattu kertoo: Ja puoliyön aikaan tapahtui, että Herra surmasi kaikki Egyptin maan esikoiset, siis jokaisen perheen ensiksi syntyneen lapsen fararon esikoisesta vankikuopassa olevan vangin esikoiseen asti, sekä kaikki karjan esikoiset.

Niin farao nousi sinä yönä ja kaikki hänen palvelijansa ja kaikki egyptiläiset, ja kova valitus oli Egyptissä, sillä ei ollut taloa, jossa ei olisi ollut kuollutta.

Ja farao kutsutti yöllä Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: "Nouskaa ja menkää pois minun kansani joukosta, sekä te että israelilaiset, menkää ja palvelkaa Herraa niin kuin olette puhuneet. Ottakaa myös lampaanne ja karjanne muka-

nanne niin kuin olette puhuneet, menkää ja rukoilkaa minullekin siunausta." Ja egyptiläiset ahdistivat kansaa jouduttaaksensa heidän lähtöään maasta pois.

Kaikki israelilaiset olivat säästyneet kuolemalta. Miksi? Karitsan veri oli ollut heille suojeluksiksi.

Kun tätä mietimme, meidän mieleemme voi tulla jokin tuttu raamatunlause. Esimerkiksi tämä: "Katso Jumalan karitsa, joka ottaa pois maailman synnin" tai "Jeesuksen Kristuksen Jumalan Pojan veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä." Viime mainittu lause kuuluu kokonaisuudessa näin:

"Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niin kuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä." Mitä se valkeudessa vaeltaminen tarkoittaa?

Emme tahdo salata syntejämme, kun olemme Jeesukseen uskovia. Tunustamme ne Vapahtajallemme, siis synnilliset ajatukset, sanat ja teot.

Jumala ilmoittaa meille tahtonsa Raamatussa. Jos olemme tottelemattomia, emmekä välitä, mitä Raamatussa sanotaan, meillä ei ole omantunnon rauhaa. Siksi Isä meidän rukouksessa sanotaan: "Anna meille meidän syntimme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet..." Rakas Herramme Jeesus, joka vuodatti pyhän verensä ristillä syntiemme sovitukseksi, puhdistaa omantuntomme. Saamme rauhan. Saamme iloita ja kiittää häntä.

EP

Lastenleirillä vieraili palokunta

Leirillä turvallisuus on tärkeää. Tänä vuonna siihen kiinnitettiin erityistä huomiota, kun saimme palokunnan vieraaksi. Saimme hyviä ohjeita, joita kannattaa noudattaa sekä leirillä että kotona ja koulussa.

Turvallisuudesta huolehtiminen alkaa jo tapaturmien ja onnettomuuksien ennaltaehkäisystä. Me tiedämme, että Jumala on luvannut olla turvanamme. Mutta emme tahdo tahallamme mennä vaaraan tai aiheuttaa vaaraa toisille. Sellainen olisi Jumalan kiusaamista. Kun kiusaaja yritti houkutella Jeesusta lankeamaan, hän käski Jeesusta heittäytymään tempelin harjalta maahan sanoen, että Jumalahan lähettää enkelinsä Jeesusta varjelemaan. Jeesus torjui kiusauksen sanoen, että on kirjoitettu: "Älä kiusaa Herraa sinun Jumalaasi." Näin mekin haluamme toimia Jeesuksen opetuksen mukaan.

Noudatan liikennesääntöjä, käytän veneessä pelastusliiviä, en leiki tulella, yritän muistaa muutkin vanhempien ja opettajien antamat ohjeet.

Tuula

Kuvassa leiriläiset kuuntelevat vakavina palomestarin esitystä. Turvallisuus on tärkeää ja tulipalot pitää ehkäistä ennalta.

Vesa on Luterilaisen lastenosasto. Ilmestyy 5 kertaa vuodessa,
toimittaja Tuula Matikainen
Email: tuula.matikainen@pp2.inet.fi

Lapsikasteesta

Loppuhuomautuksia

Jatkoa edellisestä numerosta

Kun tässä kirjoitussarjassamme olemme käsitelleet varsinaisesti vain niitä kysymyksiä, jotka koskevat lapsikastetta, niin emme ole ottaneet esille kasteopin yleisiä yksityiskohtia. Koska kuitenkin lapsikasteen kieltäjien puolella niin suurta painoa pannaan siihen, miten paljon vettä käytetään kastettaessa, niin lausumme siitäkin sanasen.

Raamatussa käytetään ”kastaa” -sanaa merkitsemään miltei kaikkea pesemisen tapaa ja itse kaste merkitsee ei ainoastaan tulla haudatuksi kuolemaan, Rm. 6:3, 4, vaan myös syntien pois pesemistä, Apt. 22:16, Pyhän Hengen vuodattamista päällemme, Tiit. 3: 5, 6, ja sydämen vihmomista puhtaaksi pahasta omastatunnosta, Hepr. 10: 22. Kun vielä lisäksi tiedämme, että kaste ei ole lihan saastan poistamista, vaan sielun puhdistamista, 1 Piet. 3:21, ja että kasteen voima ei riipu veden määrästä, vaan siihen yhdistetystä Jumalan sanasta, niin on kaste oikea, kun Jumalan sanan käyttämisen ohella siinä käytetään vettä niillä eri tavoilla, joita Raamattu tässä sisältää. Mitä näistä tavoista käytetään, on itsessään vapaaehtoinen asia. Mutta jos joku väittää – kuten lapsikasteen hylkääjät yleensä tekevät – että upotuskaste olisi kasteessa välttämätön tapa, niin silloin on tätä väärää väitettä ehdottomasti vastustettava ja sen osoitukseksi sitä suuremmalla syyllä pitäydettävä hyvään tapamme toimittaa kaste valelemalla eli pesemällä. (*C. F. W. Walther, Pastorale s. 115-*).

Luterilainen Tammi-huhtikuu 1935

Mitä sitten tulee tämän kaste-asian kohdalla tilanteeseen maamme uskonnollisessa ja kirkollisessa elämässä, niin on ensinnäkin sanottava, että lapsikasteen oikeutusta vastaan taistellaan yhä yltyvällä voimalla. Sitä eivät tee vain lapsikastetta kieltävät lahkot, vaan sitä tapahtuu tavalla tai toisella myös ”luterilaisen” valtiokirkon piirissä. Eräässä baptistien kirjoituksessa mainittiin vain kaksi ryhmää, jotka tiukasti tunnustautuisivat lapsikasteeseen luterilaisen opin mukaan, nim. Vapaat ev. lut. Seurakunnat ja valtiokirkon ”evankelinen suunta”. Kyllä me tiedämme, että laajemmaltikin siihen vielä tunnustaudutaan, mutta tiedämme myös, että valtiokirkon huomattavimmat opettajat ovat kauan aikaa saaneet opettaa tässäkin opinkohdassa vastoin luterilaista oppia. Arkipiispa Johansson-vainaja kieltää selvästi luterilaisen kasteopin ”Siveysopissaan”, jonka on julkaissut Suomen Lähetysseura. Silti hän sekä muutkin valtiokirkolliset jumaluusoppineet kannattavat lapsikastetta muilla perusteilla.

Olemme aikanaan esittänyt, kuinka piispa Koskimies Amerikan-matkaltaan vastasi eräälle kysyjälle, joka tiedusteli hänen oppiaan uudestisyntymisessä kasteessa. Näinhän hän vastasi: "Suomessa ei tällaisia asioita enää tutkita. Sillä meidän kirkkomme on siinä asettunut väljästi raamatulliselle kannalle, joka sietää laajoja eri ajatusvivahduksia – –" (Amerikan matkalta" s. 209). Tällaisen luterilaisesta opista piittaamattoman lausunnon johdosta emme ole nähneet ainoatakaan vastalauseetta – omaa mainintaamme lukuun ottamatta (Paimen 1925 s. 78) ja mekin olimme silloin jo poissa valtiokirkosta. Ja kuitenkin tällainen todistus merkitsee peittelemätöntä lupumista luterilaisen tunnustuksen pohjalta yhdessä pääkohdassa.

Mutta vastalauseetta on jäänyt vielä tätäkin paljon huomattavampi lausunto. Prof. A. J. Pietilä –vainaja sai juuri ennen kuolemaansa valmiiksi kolmiosaisen "Kristillisen dogmatikan", jonka epäluterilaisuus on luonnollisesti aivan ilmeinen. Lapsikastetta

kieltävät piirit oikein riemuitsevat tästä teoksesta ja kehoittavat kannattajiaan siihen tutustumaan juuri siinä esitetyn kaste-opin tähden ("Ristin Voitto" 1933 "Kesälehti" ja 1934 N:o 26). Näin prof. Pietilä mm. tästä asiasta kirjoittaa: Kastekysymyksessä "lujan raamatullisuuden aikaansaaminen tämän sanan tavallisessa merkityksessä on sula mahdottomuus. Pääsyynä tähän on valtiokirkon kastekäytäntö, jonka päämuoto on lapsikaste – –". Hän lausuu, että lapsikasteessa ei tapahdu uudestaansyntyminen. Lapsikastetta hän pitää vain "syntienanteeksiantamisen julistamisena jokaisen kastetun lapsen kohdalla" – siis kuin saarnatilaisuutena lapsen kohdalla. Ja sellaisena hän sitä kannattaa, mutta hän pitää myös sallittavana uudestaan kastamistakin, jos esim. joku kuoleva sielunhädässään sitä pyytää. (Dogm. III osa) Näin avoimesti siis hyljätään yksi luterilaisen opin pääkohtia emmekä ole tämän johdosta nähnyt ainoatakaan vastalauseetta valtiokirkollisten puolelta. "Evangelistenkin" muisto-

kirjoituksessa enemmän kiitetään tätä epäluterilaista jumaluusoppinutta eikä hänen suurista opinharhoistaan selvästi mainita (*Se prof. Pietilän opinharha, ettei muka kasteen kautta tapahtuisi uutta syntymistä, on kyllä "evankeelisten" piirissä muussa yhteydessä mainittu esim. ohimennen erään toisen asian yhteydessä – Sanansaattaja 1935 s. 297*) – samoin kuin tehtiin sillä taholla arkipiispa Johanssoninkin kuoleman yhteydessä. "Ristin Voitto" iloitsi: "Kirkon oma mies on siinä osoittanut, että on 'sula mahdottomuus' löytää lapsikasteelle raamatullista pohjaa" (yllämain. N:o). Samassa tämä lehti viittaa toiseenkin valtiokirkolliseen kuuluiuuteen, past. Muromaan, joka lehdessään "Herää Valvomaan" lausuu Lutherin erehtyneen opettaessaan että pieni lapsikin voisi uskoa.

Onko ihme, että valtiokirkon piirissä lapsikastetta kieltävät lahkot löytävät helpon maaperän? Se on enemmän ihme, että luterilaista oppia tunnustavat kristityt vielä pitävät tämänlaatuista kirkkoa luterilaisena. Siellä on "luterilaisuus" yleisnimi, jonka suojassa "laajat eri ajatusvivahteukset" eli epäluterilaiset opit versoavat.

Tässä yhteydessä sopiikin meidän esittää erään kasteopissa harhautuneen, mutta sittemmin luterilaisen opin tunnustajaksi palautuneen kristityn oma todistus tämän opillisen lankeemuksen syistä. Kirjoitus on julkaistu "Sanansaattajassa" (1933 s. 12 jne.) otsikolla: "Miksi eksyin uudestikastajain pauloihin?". Siinä esitetty opillisen lankeemuksen syy on varmaan yhteinen monelle uudestaankastetulle.

Tuo kirjoittaja mainitsee erehdyksensä ensimmäisenä vaikuttimena sitä,

että hän oli harhautunut oikeasta vanhurskauttamisopista pois. Kun hän ei ollut selvillä siitä, että Kristus todella jo on sovittanut maailman synnin ja että tämä valmis armo omistetaan uskon kautta, niin hän joutui oman tunnonhädässä etsimään lohdutusta väärä teitä.

Kun häntä todella vaivasi synnin hätä ja hän koetti saada rauhaa tuntoonsa, niin täytyi hänen turvautua johonkin omaan työhön, koska hän ei tuntenut eikä uskonut Kristuksen sovintotyöhön. Hän koetti itse noudattaa Jumalan lakia. Mutta hän sai kauhukseen huomata "heikkoina hetkinään", miten hänen parannuksensa horjui. Hän näki samaa viheliäisyyttä muissakin. Mutta toiselta puolen siellä uudestikastajain joukossa oli sellaisia, joista luultiin, etteivät he "olleet enää kymmeneen vuosiin hituistakaan syntiä tehneet". Tähän hän itsekin pyrki, mutta huonolla tuloksella. Hän tunsi olevansa sittenkin jumalaton. Mutta "saavuttaakseni sen (täydellisen pyhyden) menin kasteelle (hän antoi siis kastaa itsensä uudelleen) sekä eroittaakseni itseni sen kautta jumalattomasta maailmasta." – Siis lain töissä kamppaileva tarttui siihen keinoon, että hän – sen sijaan että hän olisi uskossa palautunut jo lapsena saamaansa Jumalan armoon – uuden kasteen kautta pääsisi täyteen pyhyyteen. Hän kärsi tämän kasteen käänteentekeväksi työksi omatekoisen parannuksen tiellä. Sehän näytti olevan perinpohjaista antautumista Jumalalle, kuten tavallisesti teko-opin kannattajat sanovat. Tuo harhautunut kirjoittaja tunnustaa avoimesti, että hänen kohdalleen sattuneet uudestikastajat "tekivät kasteen ihmis-

työksi ja ulkonaiseksi asiaksi, joka ei vaikuta mitään.” Näin ollen sen hurmio pian saattoi haihtua ja siten myös luuloteltu tunnon rauha.

Oli vielä kolmaskin syy, joka johti tuota harhautunutta ihmistä kastauttamaan itsensä uudestaan. Hän kertoo, että hän kadotettuaan oikean vanhurskauttamisopin oli myöskin ymmällä kasteopista. “Toisinaan olin ihan kuin helvetin partaalla”, hän kertoo ja jatkaa: “Näissä kiusauksissa kysyin neuvoa seurakuntamme sielunpaimenelta. Mutta hänen sanansa saattoivat minut entistä enemmän epäilemään luterilaisen oppimme raamatullisuutta. Hän sanoi: ‘Kuka tietää, onko Lutherkaan aina niin oikein käsittänyt?’ Hän neuvoi minua Raamatusta päälähteestä ammentamaan eikä päälähteestä juoksevista puroista, joihin on matkan varrella mutaa noussut. Aivan oikein! Mutta minulla ei ollut Jumalan Hengen astiaa päälähteestä vettä ammentaakseni ja kun oman järkeni samennusastialla sieltä aloin ammentaa, niin sieltä vasta saastaista mutaa nousi.” Näin hän kokonaan hämmentyi ja kastatti itsensä vihdoin uudelleen. Eikä tuo valtiokirkon pastori ollut edes niinkään kielteinen kuin prof. Pietilän kiitetty Dogmatiikka.

Tämä harhautunut ihminen oppi sitten tuntemaan autuuden oikean perustuksen ja uskolla turvasi siihen. Silloin hän inhoten hylkäsi tuon toisen kasteen, johon oli joutunut eksytyttyään pois Kristus-kalliolta, ja palautui siihen Jumalan armoliittoon, jonka osallisuuteen hän jo lapsena oli päässyt.

Tämä pieni historia on erittäin kuvaava. Siinä nähdään, miten aina joudutaan harhateille, jos ei olla selvillä

pääopinkappaleesta, kuten luterilaiset kristityt sen hyvin tietävät. Siinä kumoutuu myös oikea oppi kasteesta. Tämä tapahtui taas oikein valtiokirkon papin ohjauksestakin. Uudestikastajilla ym. lahkolaisilla on täällä juuri senkintähden suhteellisen runsas saalis, kun valtiokirkon sekava oppi saattaa ihmiset autuutensa asiassa osaksi suureen epätietoisuuteen ja hätään. Kuinka suuri armo onkaan meidän osaksemme tullut, kun saamme yksimielisesti vahvistua puhtaan opin ääressä ja siten juurtua Kristukseen. Ne, jotka meistä poislähtevät ovat kyllästyneet puhtaaseen Jumalan sanan oppiin.

Ne, jotka huolettomina antavat kastaa itsensä uudestaan lahkolaisten piirissä viihdyttyään, eivät aina ajattele, miten he sen kautta ovat todistamassa muittenkin lapsikastetta vastaan. Eräällä kaukaisella paikkakunnalla oli eräs “uskovaisuudesta” tunnettu henkilö pysyen valtiokirkossa kastattanut itsensä uudestaan. Seuraus siitä oli, että eräskin hänen tuttavansa tuli allekirjoittaneelta kysymään, pitäisikö hänenkin kastattaa itsensä uudelleen, koska tuo tuttavakin oli niin tehnyt. Neuvoisin häntä luterilaisen opin mukaisesti. Mutta tämä kysyjä oli todistus siitä, miten suuri pahennus muille saattaa olla teolla, jota toiset voivat luulla vain yksityiseksi vapaudekseen. Tämä nyt on valtiokirkon piiristä otettu tapaus. Meillä luonnollisesti toisen kasteen ottanut ja siinä pysyvä ei voisi olla seurakunnan jäsen, joten seurakuntamme opetuksen lisäksi ulkonaisestikin osoittaisi, mitä sen keskuudessa pidetään oikeana ja mitä vääränä.

(Jatketaan.)

A.A.W.

Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat: "Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?" Niin hän kutsui tykönsä lapsen, asetti sen heidän keskellensä ja sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan. Sentähden, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa. Ja joka ottaa tykönsä yhden tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni, se ottaa tykönsä minut. Mutta joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sen olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen.

Voi maailmaa viettelysten tähden! Viettelysten täytyy kyllä tulla; mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta viettelys tulee! Mutta jos sinun kätesi tai jalkasi viettelee sinua, hakkaa se pois ja heitä luotasi; parempi on sinulle, että käsi-puolena tai jalkapuolena pääset elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat kädet tai molemmat jalat tallella, heitetään iankaikkiseen tuleen. Ja jos sinun silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi; parempi on sinun silmä-puolena mennä elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat silmät tallella, heitetään helvetin tuleen. Katsokaa, ettette halveksu yhtäkään näistä pienistä; sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina minun Isäni kasvot, joka on taivaissa. Sillä Ihmisen Poika on tullut pelastamaan sitä, mikä on kadonnut. (Matt. 18: 1-11)

Minkälaista kirkkoa Luther tahtoi

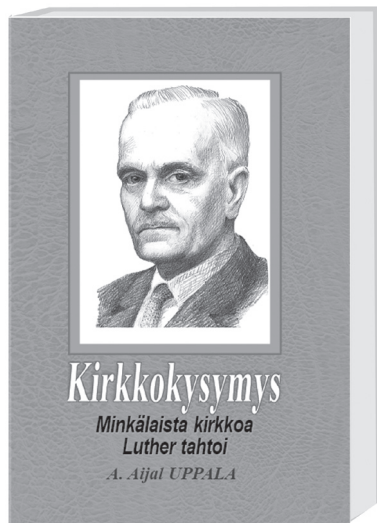
Juhlakirjan kalliita opetuksia 2

Kirkkokuntamme 80-vuotisjuhla-kirjassa, *A. A. Uppala: Kirkkokysymys*, käsitellään paljon sitä, millaista kirkkoa Luther tahtoi. Juuri tätä kysymystä käsittelee kokonainen kirja, joka on nyt julkaistun juhlakirjan osa.

Lutherin aikana samoin kuin nykyään on pääasiassa kolmenlaisia ulko-naisia kirkkoja. On sellaisia kirkkoja, jotka kuvittelevat, että seurakunnasta voitaisiin hävittää kaikki paha. Toiseksi on opillisesti väljiä, usein kansankirkkojen tapaisia kirkkoja. Kolmanneksi on tunnustuksellisia luterilaisia kirkkoja.

1. Seurakuntaa ei voi puhdistaa pahasta tässä ajassa

Pastori Uppala tuo esiin Lutherin opetuksen siitä, että synnistä vapaan ja sillä tavoin puhtaan seurakunnan muodostaminen tässä ajassa on mahdotonta ja väärin. Hän tuo esiin Lutherin opetuksen Kirkkopostillasta: "... aikoi-naan on ollut, ja yhä vielä on paljon vääräuskoisia, jotka tahtovat sellaista seurakuntaa, jossa ei ole keitään pahojaa, vaan jossa kaikki ovat viisaita, hurskaita, pyhiä ja puhtaita. Tällaisia olivat katarit ja donatolaiset ja nykyaikana kasteenuusijat, Münzer, ja hänen-laisensa, jotka tahtoivat surmata ja pois juurittaa kaiken sen, mikä ei ollut pyhää; erikoisesti munkit pakenivat pois

maailmasta, jättäen virkansa ja papin-paikkansa ja konttasivat loukkoon, voidaksensa olla pyhiä, palvella Jumalaa, rukoilla ja paastota päästäksensä viettämästä sellaista jumalatonta elämää, jota maailma viettää. Tämä harha, nimittäin vääräuskoisten pyrkimys saada aikaan seurakunta, jossa ei ole mitään pahaa, on aina vaikuttanut väkävasti maailmassa.” (KP 1941, II s. 130,131)

2. Seurakunnan on torjuttava väärät opit ja väärä elämä

Luther varoitti vakavasti väärän opin ja elämän turmiollisesta vaikutuksesta. Tämä on jyrkkä vastakohta sille sallivuudelle, jota esimerkiksi nykyisessä kansankirkossa pidetään hyvänä.

Pastori Uppala lainasi Lutheria: *”Mutta yksi ainoa väärä saarna, niin-*

pä väärä sanakin, joka tulee lentäen Jumalan nimessä, turmelee koko joukon sieluja, niin että kokonainen kaupunki, jopa kokonainen maakuntakin siitä voi langeta. (Vanha Kirkkopostilla I, 531).

Väärille opettajille ei saanut antaa sijaa. Heidät tulee julistaa julkiseen seurakunnankiroukseen, että jokainen tietäisi välttää heitä. Näin Luther teroitti sitä, että seurakunnan saarnatuoli on pidettävä puhtaana eikä sen opetuksessa saa sallia väärää opetusta. Tämä oikeus ja velvollisuus kuuluu sekä seurakunnan oikeille paimenille että seurakunnalle kokonaisuudessaan.

Luther opetti myös, että seurakunnalla on oikeus sulkea julkisesti syntiä harjoittavat pois yhteydestään. Tällä asialla on kaksi tarkoitusta. Ensiksi synnin tielle langenneita tulee johdattaa katumukseen ja takaisin uskoon. Toiseksi seurakunnan yhteydestä sulkeminen pois varoittaa toisia, että he karttaisivat syntiä. Tarkoitus on siis varjella kunkin sydämässä arkaa tuntoa Jumalan edessä. Seurakunnan tulee myös mielellään ottaa parannusta tekevä takaisin yhteyteensä.

3. Seurakunnan tulee pysyä Jumalan sanassa ja tunnustuksessa

Pastori Uppala tuo lukuisin lainauksin esiin Lutherin opetuksen seurakunnan oikeasta toiminnasta. Tämä asia oli uskonpuhdistuksen aikana käytännössä hyvin monitahoinen, olihan taustalla vuosisatainen sekava opetus, jota vielä voimakeinoin pidettiin yllä. Tähän lainattakoon ikään kuin pätkinä nänkuoressa pastori Uppalan tiivis-

telmä Lutherin opetuksesta: “Näin oli vuonna 1520 kukkaan puhjennut vuosisatojen pimeyden jälkeen oikea raamatullinen oppi seurakunnasta. Sen perustuksena on Kristuksen lunastustyö. Kaikki evankeliumin sanan kautta Kristukseen uskovaiset kuuluivat tämän uskon kautta Kristuksen kirkkoon eli pyhään yhteiseen seurakuntaan. Tämän kirkon jäsenet omistavat yhtäläisellä oikeudella kaikki Kristuksen kirkon aarteet. Niitten käyttämiseksi kokoontuvat kristityt paikallisseurakunniksi, joista pienimmästäkin on täysi kirkollinen oikeus ja valta, siis myös oikeus kutsua ja asettaa sopivia kristityitä seurakunnan julkiseen saarnavirkaan. Kristityillä oli oikeus ja velvollisuus arvostella kaikkea oppia ja toimintaa ja itsenäisesti toimia Jumalan sanan mukaan. Kristityt ja seurakunnat olivat vain Kristukseen ja Jumalan sanaan sidotut.” (Kirkkokysymys, 45)

Yllä on harppoen lainattu juhla-kirjan tekstiä sivuilta 23, 24, 34, 35 ja 45. Lutherin kirkkoa koskevaa opetusta käsittelevä perusteellinen ja osuus on laaja. Se käsittää kirjan sivut 11-115. Jokseenkin kaikkien lukijoidemme elinaikana on tästä Lutherin opetuksesta pääasiassa vallinnut harhaanjohtava kuva. Siksi on mitä hyödyllisintä ja tarpeellisinta tutustua hänen opetukseensa. Ja mikä tärkeintä: tuo opetus perustuu Jumalan sanaan ja ohjaa tänäkin aikana turvaamaan Kristukseen ja olemaan uskollinen seurakunnan jäsen.

Kimmo Närhi

Matka Ukrainaan

26.8.-4.9.2008

Allekirjoittanut teki Anton Antonovin kanssa matkan Ukrainaan elosyyskuun vaihteessa. Matkamme alkoi Lahdesta junalla ja bussilla Helsinki-Vantaan lentoasemalle. Kahden tunnin lentomatkan jälkeen tapasimme Kiovaassa lyhyesti sisarkirkkomme piispan Mihail Nagornjakin.

Ensimmäinen varsinainen kohteemme oli Donetsk Ukrainan itäisessä osassa, jonne matkustimme yöjunalla. Tuossa kaupungissa asuva nuori mies Juri Prikotenko on jo noin puolentoista vuoden aikana tilannut runsain määrin julkaisemaamme venäjänkielistä kirjallisuutta, tutustunut siihen ja levittänyt sitä. Prikotenko ja hänen ystävänsä Filip Doskov ovat saaneet reformoitua teologista koulutusta. Nyt he ovat tulleet havaitsemaan sen eron luterilaiseen oppiin verrattuna. Pienen joukon kanssa he ovat kokoontuneet Jumalan sanaa kuulemaan. Tarkoituksemme on tukea heitä teologisesti ja muilla tavoin, että heidän toimintansa voisi johtaa paikallisen seurakunnan järjestäytymiseen.

Donetskilaiset olivat pyytäneet meitä tuomaan myös kaksi kappaletta luterilaisten tunnustuskirjojen ruotsinkielistä painosta. Jo aiemmin olin lähettänyt heille ruotsinkielisiä kristinoppeja. He tuntevat ruotsia puhuvia henkilöitä Donetskin lähistöllä, joille he välittävät nämä kirjat. Lyhyellä käynnilläämme emme kuitenkaan tavanneet kyseisiä henkilöitä.

Donetskista palasimme Kiovaan, josta piispa Nagornjak oli meitä vastassa. Hänen kanssaan matkustimme

noin 200 km pieneen Radjanskoen kylään Berdichevin kaupungin lähellä. Radjanskoessa pidettiin sunnuntaina 31.8. jumalanpalvelus. Sen yhteydessä oli kouluvuotensa aloittavien lasten siunaus. Ukrainassa koulut alkoivat 1.9. Lapsia oli paikalla noin 35 eli noin puolet kylän koulun lapsista. Aikuisia jumalanpalveluksessa oli suurin piirtein saman verran kuin lapsia, yhteensä siis noin 70 henkilöä. Jumalanpalveluksen jälkeen kävimme Ilja-pojan haudalla. Hän kuoli heinäkuussa alle 10-vuotiaana. Iljan kuolema pysäytti hänen vanhempiaan etsimään lohdutusta Jumalan sanasta.

Radjanskoessa saimme myös havaita, että rakennustyöt seurakunnan toimitilojen parantamiseksi olivat edistyneet. Lasten opetustilat ovat valmistumassa. Talvikauden aikana oli valmistunut myös puulämmitteinen sauna, jonka hyvistä löylyistä saimme nauttia.

Syyskuun alkupäivinä kävimme Länsi-Ukrainassa Karpaateilla, josta piispa Nagornjak on kotoisin. Matkalla kiipesimme Ukrainan korkeimmalle vuorelle, Goverlalle, jonka huippu on n. 2060 metriä merenpinnan yläpuolella. Kävelymatkalle tuli korkeuseroa hieman yli 1100 metriä. Vuorelle kiipeäminen ei ole kovin vaikeaa, joten se on matkailijoiden suosiossa. Kesälomakauden jälkeen vuorella oli tosin aika vähän väkeä.

Jätimme vuoren huipulle seitsemän kappaletta venäjänkielistä kirjaa ”Sana on elämän lähde” ja niiden yhteyteen tekstin:

Ukrainassa on 47,7 miljoonaa asukasta, joista ukrainalaisia on n. 78% ja venäläisiä n. 17%. Maan pinta-ala on (603 700 km²) lähes kaksi kertaa niin suuri kuin Suomen. Pääuskonto on ortodoksisuus. Myös katolilaisia on runsaasti maa pohjoisosissa kun taas länsiosissa vaikuttavat baptistit ja helluntalaiset.

”Kalliit lukijat! Pyhässä Raamatussa on kirjoitettu: ”*Aikojen lopussa on Herran temppelin vuori seisova vahvana, ylimmäisenä vuorista, kukkuloista korkeimpana, ja kaikki pakanakansat virtaavat sinne.*” (Jes. 2:2)

Olette nyt vuorella, jolle monet kiipeävät saadakseen voimaa. Puhdas luonto varmasti myös antaa voimaa. Mutta se vuori, josta profeetta kirjoitti, on Uuden liiton seurakunta eli kaikki ne, jotka uskovat Jeesukseen Kristukseen.

Tässä pienessä kirjassa on kirjoitettu Jeesuksesta. Ilosanoma hänestä on todellinen voima, niin kuin apostoli Paavali kirjoitti: ”Evangeliumi ... on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle uskovalle.” (Room. 1:16).” Tämän

tekstin jälkeen kirjoitimme piispa Nagornjakin yhteystiedot.

Ukrainan matkamme oli rohkaiseva. Jumala on siunannut sanansa leviämisen. Ukrainalaiset, joita tapasimme, ovat tulleet tuntemaan luterilaista oppia joko kokonaan tai lähes kokonaan venäjäksi julkaisemamme kirjallisuuden välityksellä. Tällä tavoin meille on auennut yhteyksiä myös Venäjälle ja Valko-Venäjälle. Tämä muistuttaa meitä edelleen kirjallisuuden levittämisen tärkeydestä. Ukrainalaisten veljien ja sisarten ponnistelut aineellisesti vaikeissa oloissa ja suurelta osin toisenlaisen hengellisyyskeskellä ovat meille esikuva ja toisaalta tarvitsevat tukeamme.

Kimmo Närhi

Leirikuulumisia

Tässä kisassa tarvittiin yhteistyökykyä.

Saimme viettää jo 47. leirikeseän. Siitamaan saapui 31 leiriläistä ja heidän lisäksi 10 rippikoululaista. Kun huoltojoukot olivat lähes yhtä suuret, niin monena iltana saatiin lipunlaskun yhteydessä luvuksi yli 70. Erityisen ilahduttavaa oli se, että leiriläisten joukossa oli monta ensikertalaista. Toisaalta iloitsin siitä suuresta nuorten joukosta, jotka olivat tulleet hoitamaan erilaisia tehtäviä leirimme onnistumiseksi.

Tänä vuonna leirin teemana oli lähetystyö. Ohjaajien tunneilla kuultiin, miten Joonä yritti ensin paeta Jumalaa, eikä mennyt Niiniveen saarnaamaan parannusta, vaikka Jumala oli hänet sinne lähettänyt. Joonä ja me saimme oppia, ettei Jumalaa voi paeta. Opimme myös sen, että Jumalalle kaikki on mahdollista ja kuinka käsittämättömiä voivat joskus olla ne tiet, joita hän paa-ne meidät kulkemaan.

Pastorienkin tunneilla käsiteltiin lähetystyötä. Otettiin esille erilaisia esimerkkejä lähetystyöstä Raamatusta. Paavali ja Siilas lauloivat ylistyslauluja

Jumalalle ollessaan vankeudessa eivätkä karanteet, vaikka tilaisuus olisi ollut, kun maanjäristys rikkoi kahleet. Lopulta vanginvartija ja hänen perheensä kastettiin. Filippus pääsi selittämään kirjoituksia etiopialaiselle hoviherralle, joka myös kastettiin. Näin evankeliumi levisi jo kauas Afrikkaan asti.

Iltäohjelmissa kuulumme Jeesuksen ihmeteosta: Kuinka Jeesus käveli veden päällä ja tyynnytti myrskyn, ruokki 5000 miestä viidellä leivällä ja kahdella kalalla. Paransi halvaantuneen miehen, jonka hänen ystävänsä kantoivat Jeesuksen luo.

Leirin lähestyessä loppuaan kuulumme vielä Nooasta ja vedenpaisumuksesta. Mittasimme, kuinka suuri arki olisi ollut, jos se olisi pysähtynyt Siitamajalle.

Leirielämään kuuluu muutakin puuhaa. Urheiltiin ja askarreltiin, saunottiin ja utiinkin, vaikka vesi ei ollut vielä kovin lämmintä. Jonakin iltana paistettiin nuotiolla makkaroita ja

Näin siinä käy, jos yrittää sammuttaa palavaa rasvaa vedellä.

tikkupullia. Tämän leirin ehkä mielenpainuvimman näytöksen järjesti Oriveden palokunta, joka kävi opettamassa meille paloturvallisuusasioita.

Leirin päätarkoitus on kylvää lasten sydämiin Jumalan Sanaa ja juurruttaa heitä siihen. Yhdymme pastori Rupert Efraimsonin leirilaulun sanoin rukoukseen:

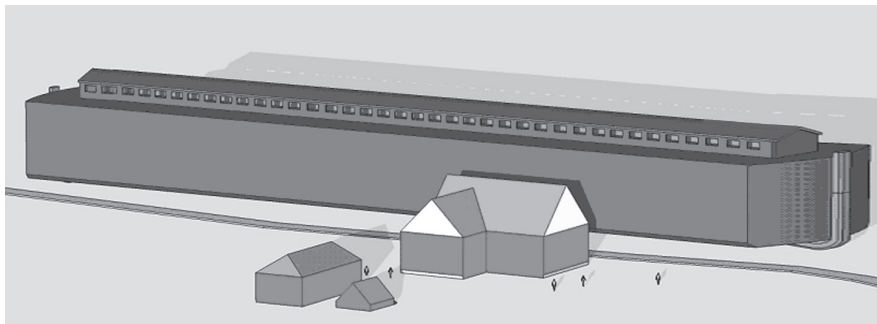
“Jeesus siunaa päivämme, jotka täällä vietimme. Leirin kautta kasvata uskossa ja opissa.

Kun me Sanaas kuulemme, Jeesus avaa huulemme, että ristinsanomaa muille voimme julistaa.

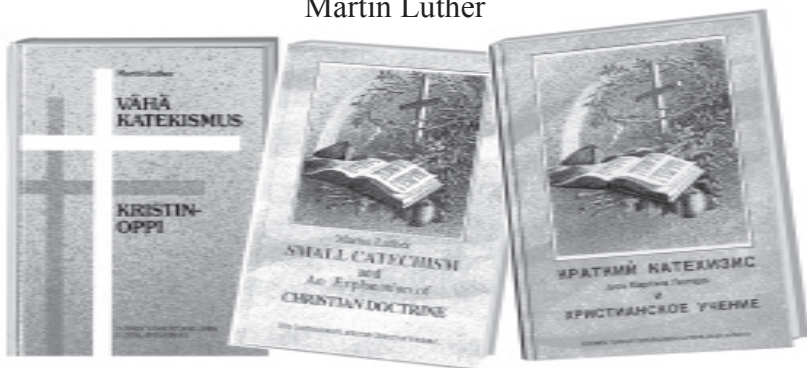
Jeesusta me kiitämme, kädet yhteen liitämme, kun Hän kautta leirin tään auttaa uskon säilymään.”

Eeva Voima

Nooan arkki ei ollut laiva eikä vene, jota olisi voinut ohjata. Se oli arkki (arkun muotoinen) suuri veden pitävä laatikko, jonka kulkua Jumala itse ohjasi. Jumala myös toi arkkiin eläimet, jotka vedenpaisumuksen jälkeen muodostavat nykyisen eläinkannan. Kirjoissa kerrotaan joskus myös Nooan kiireistä, kun hän yritti saada kiinni eläimiä arkkia varten ja puhutaan suurista eläintarhoista, joihin hän “varastoi” kiinni saamiaan eläimiä. Näin annetaan virheellinen kuva asioista. Nooa vain rakensi ja varusti arkin Jumalan ohjeiden mukaan. Jumala itse sulki arkin sisäänkäynnin sateen alkaessa. Tässä Mikko Voiman oikeissa mittasuhteissa laatima kuva, josta selviää, miten suuri arkki olisi ollut, jos se olisi pysähtynyt Siitamajalle. Huomaa kuvasta Siitaman leirirakennus ja ihmiset sen pihalla.

VÄHÄ KATEKISMUS ja sen laaja selitys, Kristinoppi, 295 sivua Martin Luther

Lutherin Vähä katekismus ja siihen liittyvä Kristinoppi on tärkeä perusteos tunnustuksellisesta luterilaisesta opista kiinnostuneille. Se antaa kattavan esityksen siitä, mitä uskomme Raamatun mukaan. Se paitsi vastaa moniin ihmisillä mahdollisesti olleisiin kysymyksiin, se vastaa myös sellaisiin kysymyksiin, joita ihmiset eivät osaa tehdä ja jotka kuitenkin ovat heille tärkeitä.

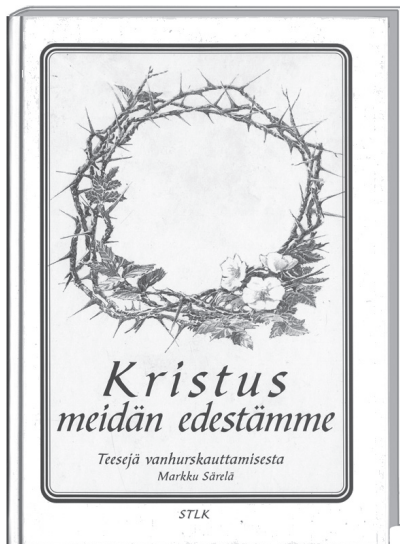
Kirja on julkaistu eri kielisinä. Kirjan hinta on 10 euroa kielestä riippumatta.

Markku Särelä

Kristus meidän edestämme

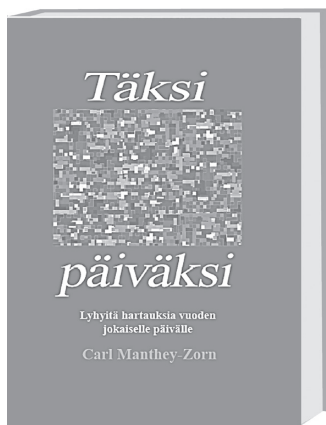
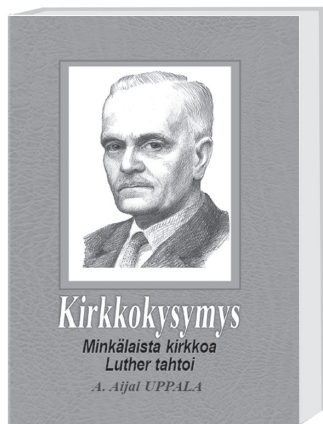
Kirjan on luterilaisen vanhurskauttamisopin esitys. Pyhän Raamatun ja Luterilaisten tunnustuskirjojen lisäksi kirjoittaja marssittaa esiin massiivisen määrän luotettavia luterilaisia todistajia (yli 150 Luther-sitaattia) Tekijä ei anna Pyhälle Raamatulle ainoastaan puheenvuoroa, vaan rakentaa kaiken erehtymättömälle ja pettämättömälle Raamatulle.

256 sivua **Ovh. 17 euroa**

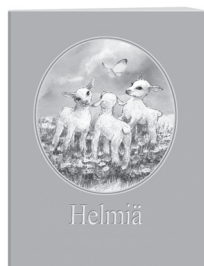

Kirjallisuutta

Kesän aikana on olemme saaneet painosta seuraavat kirjat: A. Aijal Uppala: Kirkkokysymys (Kirkko-opilliset teokset pääosin 1930-luvulta ja aiheeseen liittyvät myöhemmät kirjoitukset) (ovh 20 e), C. M-Zorn: Täksi päiväksi (hartauskirja) (ovh 20 e) ja Markku Särelä: Rauha teille/3 (saarnakirja) (ovh 15 e). Toivotamme lukijoille siunattuja hetkiä uutuuskirjojen äärellä.

Aiemmin tänä vuonna STLK on julkaissut useita kirjoja: Pastori Markku Särelän Saarnakirjan toinen osa (ovh 15 e), Virpi Apponen: Tieni johdata taivaaseen (uusintapainos) (ovh 8 e), Eeva Voima ja Outi Lappalainen: Helmiä (erityisesti lapsille) (ovh 4 e) ja Kristinoppi ruotsiksi (ovh 10 e)

Syysjuhla Siitamajalla 27.-28.9.2008

Lopun ajat

la 27.9.

13.00 Alkuhartaus KN

13.45 Millaiset merkit ennakoivat maailman loppua? MS

14.00 Lasten iltapäivä

15.00 Miten Raamattu kehottaa ja lohduttaa uskovia lopun lähestymisen johdosta? KN

16.15 Siionin kanteleen lauluja

18.00 Ajankohtaisia asioita

19.00 Iltahartaus EB

Ruokailut 12.00, 14.30, 17.00 ja 20.00

su 28.9.

9.00 Aamurukous

11.00 Jumalanpalvelus (HPE), saarna MS, rippisaarna KN

Ruokailut 8.00 ja n. 12.15

Luettavia kirjoja www.luterilainen.com -sivuilla:

Vähä Katekismus ja Kristinoppi	Jeesus elää
Sana on elämän lähde	Vanhan Testamentin Esikuvia
Lapsikaste on raamatullinen	Jeesuksesta
Jeesus on tosi Jumala	Katso, Jumalan Karitsa
Kolossan seurakunta	Kristus herätetty kuolleista Maailma
Raamattu opettaa (Brief Statement 1932)	päästetty synneistä
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä	C.F.W. Waltherin
Uskon, toivon ja rakkauden lähteelle!	— Paikallisseurakunta
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto	— Jumalan lasten yhteys
Pyhän kasteen sakramentti	— Pakene nuoruuden himoja
	Oikea maailmankatsomus
	Minkälaista kirkkoa Luther tahtoi?
	The Word is the Fountain of Life

Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelus* sunnuntaisin klo 11. HPE 21.9. (KN), 19.10. (KN) ja 14.12. (KN).

Poikkeus: ei jumalanpalvelusta 28.9. ja 2.11. *Nuorten ja nuorten aikuisten ilta* pe 17.10. klo 18 (EB). *Lasten iltapäivä* la 18.10. ja 13.12. klo 14.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12: *Jumalanpalvelus* la 20.9. (HPE) (KN), 25.10. (KN), ja la 6.12. (HPE) (KN) klo 10.

Siitamaaja: *Jumalanpalvelus* 14.9. (HPE) (KN, MS) klo 11. *Syysjuhla* 27.-28.9.

Tampere, Hämeenpuisto 39 A: *Jumalanpalvelus* su 12.10. (MS), 26.10. (HPE) (KN), 9.11. (MS), 23.11. (MS) ja 7.12. (KN) klo 11. *Joulujuhla* 7.12. jumalanpalveluksen jälkeen (KN, MS).

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelus* su 21.9. (MS), 12.10. (HPE) (KN) ja 16.11. (HPE) (KN) klo 11.

Pori, Gallen-Kallelankatu 12: *Jumalanpalvelus* la 20.9. (HPE) (KN), 18.10. (MS), 15.11. (MS) ja 6.12. (HPE) (KN) klo 15.30.

Kokkola: *Jumalanpalvelus* to 2.10. (HPE) (KN) 13.11. (HPE) (KN) ja 18.12. (HPE) (KN) klo 11.

Vaasa: *Jumalanpalvelus* pe 3.10. klo 18 (KN), la 8.11. klo 10 (KN) klo 18 (KN) Kirjastonkatu 5.

Kontiolahti/Pyhäselkä/Liperi: *Jumalanpalvelus* ke 1.10. (HPE) (KN), 12.11. (HPE) (KN) ja 17.12. (HPE) (KN) klo 18.

Koskenpää: *Jumalanpalvelus* pe 10.10. (HPE) (KN) ja 5.12. (EB) klo 13 Tien-sivussa.

Kyyjärvi: *Jumalanpalvelus* la 11.10. Martti ja Kyllikki Lehtolalla klo 13 (HPE) (KN, EB).

Haapamäki: *Jumalanpalvelus* pe 7.11. klo 13 (KN).

Karstula: *Jumalanpalvelus* la 8.11. klo 13 Tatu ja Katri Lahdella (EB).

Jyväskylä: *Jumalanpalvelus* la 20.9. (EB), 11.10. (HPE) (KN, EB) ja pe 19.12. (EB) klo 18.

Äänekoski: *Jumalanpalvelus* la 29.11. klo 13 (KN, EB).

Hankasalmi: *Jumalanpalvelus* la 8.11. klo 18 (EB).

Tyrnävä: *Jumalanpalvelus* pe 14.11. (HPE) (KN) klo 15.30.

Rovaniemi: *Jumalanpalvelus* la 15.11. (HPE) (KN) klo 10.

Lahti, Rajakatu 7, pastori Kimmo Närhi. *Jumalanpalvelukset* su klo 16. HPE 14.9., 12.10., 9.11. ja 14.12. *Jumalanpalvelusta* ei ole su 28.9. ja 2.11. *Sarja kristinopin perusteista* ti 16.9., 30.9., 14.10., 28.10., 11.11. ja 25.11. klo 18. *Seurakuntailtapäivä* ke 10.9., 8.10., 5.11. ja 3.12. klo 15. *Pyhäkoulu* tiistaisin klo 18. *Lasten iltapäivä* la 4.10. ja 22.11. klo 14. *Uskonpuhdistusjuhla* la 1.11.

Kuusankoski, Kettumäentie 2, pastori Kimmo Närhi. *Jumalanpalvelus* Kettumäentie 2 su 5.10. (HPE), 9.11. ja 21.12. (HPE) klo 11. *Raamattutunti* ke 17.9., 22.10. ja 26.11. joka kerralla klo 14, HUOM! muuttunut kellonaika.

Yhteisiä tapahtumia

Syysjuhla 27.-28.9. Siitamajalla
Uskonpuhdistusjuhla la 1.11. Lahdessa
Joululeiri lapsille ja nuorille 28.-31.12.
Siitamajalla

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Fax: 03- 734 2484, Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com
STLK:n verkkosivut:

www.luterilainen.com

Sisällys:

Lohdutus kuolemaa vastaan, Martti Luther.....	214
Oikeudellinen sopimus vai käytäntö? KN.....	215
Herran enkeli, MS.....	217
Kristillinen koti, RE.....	222
Yksin ristiinnaulittu Kristus, KN.....	226
Vesa, Luterilaisen Lastenosasto, TM.....	229
Lapsikasteesta, Yli 70 vuotta sitten, A.A.W.....	237
Minkälaista kirkkoa Luther tahtoi, jatkoa, KN.....	242
Matka Ukrainaun, KN.....	244
Leirikuulumisia, EV.....	246
Kirjallisuutta.....	248
Ilmoituksia ja toimintatietoja.....	250
Kansi: Hyvä osa, Luuk 10: 40-41, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: 570002-240523. Helsinki: 127030-18973.

Luterilainen -lehti : 800017-303309

Kirkkokunta: 1) 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. 2) Tilit/ kirjamyynni 800018-1477085.

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilauhinta 2008: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e

Toimitus: Päätoimittaja: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti, puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484.

Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Avustaja: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvitus)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Leena Särelä, Ullanmäentie 11 A 11, 02750 Espoo,

Sähköposti: lsarela@gmail.com

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com